

Starosta Alexander Lochman: Vážení zastupitelé, vážení hosté, dovoluji mi, abych vás přivítal na dnešním zasedání Zastupitelstva MČ Praha-Čakovice. Dnešní zasedání bylo řádně svoláno a byli pozváni všichni členové zastupitelstva MČ.

Konstatuji, že na zasedání je přítomno dle prezenční listiny 14 zastupitelů a 4 náhradníci. Takže 14 zastupitelů a 4 náhradníci. Zasedání je tedy schopno se usnášet. Dovoluji si upozornit, že z jednání je pro potřeby zápisu pořizován videozáznam, který je po ověření zápisu smazán. A zároveň je dnešní jednání možno sledovat online na webových stránkách naší MČ.

Z dnešního dne se omluvili, Hanko? Nikdo, nemám žádnou omluvu, ale máme ještě jednu absenci. Paní doktorka Kubcová se tedy omlouvá, je v zahraničí.

Zapisovatelkou jednání je určena paní Hana Laušová.

Slib zastupitele

Vážené dámy, vážení pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, od posledního zasedání zastupitelstva podali rezignaci na funkci zastupitele Ing. Jarmila Bendová s nástupem panem doktorem Pavlem Drlíkem, pan Mgr. Daniel Štech s nástupkyní Janou Mádrovou, pan Mgr. Slavík s nástupcem Mgr. Markem Tomečkem PhD., pan Michal Linhart s nástupcem Ing. Janem Rosenkranzem. Novým zastupitelům byla zkontrolována totožnost a osvědčení o nastoupení do funkce člena Zastupitelstva MČ Praha-Čakovice. Hanko, je to tak? Můžu to potvrdit? (Ano.) Děkuji.

Nyní bude pan Drlík, paní Mádrová, pan Tomeček a pan Rosenkranz skládat slib zastupitele. Dámy a pánové, budu potřebovat řetěz. (Nasazuje si slavnostní insignie.) A poprosím, abychom všichni vstali, protože se bude číst slib.

Chtěl bych upozornit ještě, kolegové, že odmítnutí složení slibu nebo složení slibu s výhradou má za následek zánik mandátu podle § 55 zákona 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů v platném znění. Prosím, abyste věnovali pozornost slibu:

„Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě v zájmu MČ Praha-Čakovice a jejích občanů, řídit se Ústavou a zákony České republiky.“

Teď poprosím všechny náhradníky, aby s podáním ruky řekli „slibuji“. Pan doktor Drlík. Pane doktore? (P. Drlík: Slibuji – Svůj slib stvrzuje podáním ruky panu starostovi.) Děkuji.

Paní Mádrová. (Pí Mádrová: Slibuji – Svůj slib stvrzuje podáním ruky panu starostovi.) Děkuji.

Pan Ing. Rosenkranz. (P. Rosenkranz: Slibuji – Svůj slib stvrzuje podáním ruky panu starostovi.) Děkuji.

Pan Mgr. Tomeček. (P. Tomeček: Slibuji – Svůj slib stvrzuje podáním ruky panu starostovi.) Děkuji.

Prosím, posadíme se. Konstatuji tedy, že v sále je přítomno 20 zastupitelů a zastupitelstvo tedy je schopno se usnášet.

Jako **ověřovatele** zápisu z dnešního dne navrhuji paní Michaelu Kubernatovou. Přijímáš? (Ano.) A paní Inu Málkovou. Přijímáš? (Ano.) Děkuji.

Návrhový výbor navrhuji ve složení pan Mgr. Martin Střelec jako předseda. Přijímáš? (Ano.) Děkuji. A pana Ing. Romana Hanáka. Přijímáte? (Ano.) Děkuji.

Pojďme hlasovat o ověřovatelích zápisu a o návrhovém výboru. Prosím teď. Kdo je pro? 20 je pro, takže nikdo se nezdržel a nikdo nebyl proti. Konstatuji, že návrhový výbor a ověřovatelé zápisu byli schváleni.

Návrhy usnesení prosím předkládejte návrhovému výboru čitelně napsané na formuláři, který je k dispozici u paní zapisovatelky. Přihlášky k vystoupení přítomné veřejnosti jak k jednotlivým bodům programu, tak k následujícím veřejným vystoupením jsou k dispozici u paní zapisovatelky taktéž. Zápis z minulého zasedání byl ověřen, je vystaven, a nebudou-li k němu vzneseny připomínky během jednání, bude považován za schválený.

Program dnešního jednání:

1. Zpráva o činnosti Rady MČ mezi 19. a 20. zasedáním ZMČ
2. Rozpočtové opatření č. 3 ZMČ na rok 2018
3. Smlouva o zřízení věcného břemene se spol. Pražská plynárenská Distribuce, a.s. – pozemky parc. č. 506/1 v k.ú. Třeboradice a parc. č. 1280/1 a 1280/6 v k.ú. Čakovice
4. Smlouva o zřízení služebnosti – věcného břemene se společností PREDistribuce, a.s. – pozemek parc. č. 1512/2 v obci Praha, k.ú. Čakovice
5. Směna pozemků v k.ú. Miškovice
6. Záměr koupě pozemku parc. č. 1259/2 v k.ú. Čakovice, obec Praha, včetně objektu trafostanice na něm umístěné
7. Metropolitní plán – připomínky
8. Interpelace
9. Závěr

Jsou připomínky k programu? Pan Marada.

Pan Miroslav Marada: Dobrý večer všem. Já chci navrhnout za ČMT, jestli bychom mohli poslední bod rozdělit na jednotlivých 16 podbodů a hlasovat o každém tom návrhu, té připomínce k územnímu plánu zvlášť.

Starosta Alexander Lochman: Jsem předkladatelem toho bodu a takhle procedurálně budeme postupovat, takže už je to součástí toho.

Pan Miroslav Marada: Budeme hlasovat tedy o každém zvlášť?

Starosta Alexander Lochman: O každém zvlášť.

Pan Miroslav Marada: Výborně. My jako ČMT bychom rádi většinu podpořili. S některými body je problém, tak by nás to nutilo, kdybychom hlasovali o celku, abychom byli proti, nebo se zdrželi.

Paní Kateřina Arnotová: Já bych ještě k těm připomínkám chtěla doplnit jednu další připomínku, tak nevím vlastně, jak to procesně udělat.

Starosta Alexander Lochman: Až ten bod bude otevřen, tak tam budeme moci navrhnout usnesení.

Má někdo jiné připomínky k programu? Nejsou připomínky k programu. Pojdme schvalovat program. Kdo je pro? Všech 20 schvaluje program. Já vám děkuji. Program dnešního 20. zasedání byl schválen.

Přistoupíme k bodu, a to je

1.

Zpráva o činnosti Rady MČ mezi 19. a 20. zasedáním ZMČ

Paní tajemnice, prosím, máte slovo.

Tajemnice Milena Pekařová: Vážené dámy a pánové, podávám zprávu o jednání rady městské části v období mezi 19. a dnešním 20. zasedáním zastupitelstva. Od 19. zasedání se rada sešla na pěti zasedáních rady. Ze schválených a zveřejněných zápisů jednání číslo 102 až 104

vybírám některé body. Plné znění podepsaných zápisů máte k dispozici ve schránce na webovém rozhraní <https://remote.cakovice.cz> a jsou také umístovány na webové stránky městské části.

V oblasti smluvních vztahů rada schválila smlouvu o poskytování činnosti pověřence pro ochranu osobních údajů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady EU. Rada schválila typizovanou nájemní smlouvu o nájmu hrobového místa a úpravu poplatků za užívání hrobových míst a s nimi spojené služby. Dále rada schválila uzavření smlouvy o dílo s firmou ANAZG s.r.o na opravu podlahy v Mateřské školce Třeboradice za cenu 426 731,- Kč + DPH, schválila uzavření smlouvy o dílo na dodávku a montáž speciální zámkové dlažby pro akci Manipulační plocha Čakovice – skatepark v celkové ceně 631 660,- Kč vč. DPH, dodavatel Petr Blažek, Tuklaty, IČ 46385029. Dále uzavření smlouvy na zhotovení mobiliáře pro akci Oprava manipulační plochy na parcele č. 1265/7 v k.ú. Čakovice, také skatepark, v celkové výši maximálně 276 037,- Kč vč. DPH, zhotovitel Roman Pavlík, Mladá Boleslav, IČ 48937738, a dále objednávku firmě Beton Těšovice spol. s r.o., IČ 41878451 na dodávku a montáž betonových skate prvků v celkové výši 186 157,- vč. DPH + cena za dopravu. Na akci Oprava manipulační plochy - II (skatepark Čakovice) byla podána jediná nabídka firmou INGBAU CZ s.r.o. a rada schválila uzavření smlouvy s touto firmou v hodnotě díla 1 708 682,- Kč vč. DPH. Dále schválila uzavření smlouvy o dílo na opravu rozvodů ústředního topení v Cukrovarské 230 se společností Kemel.cz s.r.o. za cenu 822 151,- Kč + DPH. A dále rada schválila uzavření smlouvy se společností Právě teď o.p.s na zajištění 20 lekcí kurzu trénování paměti pro Klub seniorů za cenu 20 000,- Kč.

V rámci rozpočtu rada schválila rozpočtové opatření rady č. 6 – dotace z MHMP, tj. zvýšení rozpočtu o 7 592 700,- Kč.

V rámci výběrových řízení, veřejných zakázek a přípravy investic rada vyhodnotila nabídky na stavebně technický průzkum a hydrogeologický průzkum, které jsou potřeba ke zpracování projektové dokumentace tzv. lékařského domu v Petříkově ul. 112. Na oba průzkumy podala nejvýhodnější nabídku firma LILA s.r.o., které budou vystaveny objednávky v hodnotě 91 960,- Kč vč. DPH a 78 650,- Kč vč. DPH. Pro tuto akci byla schválena také nabídka firmy 2T engineering s.r.o. na zpracování hlukové studie za cenu 56 870,- vč. DPH.

Rada schválila nabídku na projektovou dokumentaci na opravu chodníků v ulicích Oderská a Něvská a rozhodla objednat práce u firmy Projekce dopravní Filip s.r.o., Roudnice nad Labem. Rada se seznámila s výsledkem výběrového řízení na akci Stavební úpravy a změna využití ubytovny Jizerská 744, Praha-Čakovice na objekt základní školy a rozhodla o uzavření smlouvy s firmou Z a D stavební společnost, spol. s r.o., která podala nabídku jako jediná. Cena díla je 15 858 395,- Kč + DPH.

Rada souhlasila s objednáním projektových prací a inženýrské činnosti s firmou Grebner s.r.o. na akci Dostavba krčku k Výstavbě objektu ZŠ – dostavbě areálu v Jizerské ulici. Spojovací krček propojí opravované školní objekty v Jizerské 744, 816 a nový objekt školy.

Dále rada schválila memorandum zástupců MČ na severovýchodě hl. m. Prahy o podpoře osobní železniční dopravy a pověřila starostu jeho podpisem.

A nakonec se rada seznámila s návrhem obecně závazné vyhlášky č. 1/2018, o školských obvodech základních škol a neměla k ní připomínky.

Navrhují, aby zastupitelstvo přijalo usnesení:

Zastupitelstvo MČ Praha-Čakovice bere na vědomí zprávu o činnosti Rady MČ Praha-Čakovice v období mezi 19. a 20. zasedáním zastupitelstva, tj. v době od 29. 5. 2018 do 25. 7. 2018.

Děkuji.

Starosta Alexander Lochman: Já vám děkuji a otevírám rozpravu. Pan Drlík.

Pan Pavel Drlík: Dobrý den. Mám takovou prosbu. Zaslechl jsem tam, tam se mluvilo, že byla vybrána, rada vybrala z jedné firmy. To se jich víc nějak nezúčastnilo?

Starosta Alexander Lochman: Nezúčastnilo. To je velký problém, který máme, že firmy mají přeplněno s prací a bohužel se nezúčastňují soutěží, které normálně vypisujeme zcela řádně

podle zákonů na portál MČ. Je absolutně veřejný, internetové poptávky, všechno. Nezáčastňují se. Proto se stává, že musíme mít několik kol, než dostaneme minimálně jednu nabídku. Tohle byl konkrétní případ.

Pan Pavel Drlík: A máme s tou firmou zkušenosti?

Starosta Alexander Lochman: Já nevím. To byla MBBAU? (Paní tajemnice: Z a D.) Nechám pana Vintišku odpovědět.

Pan Jiří Vintiška: Je to firma Z a D, která ještě u nás nic nedělala, takže nemáme žádné zkušenosti, nicméně to zákon o veřejných zakázkách neřeší. Tam není volba si vybírat podle zkušeností. Samozřejmě ona musí doložit reference u nějakých jiných podobných projektů, což se stalo, to splnila. Nicméně je to, jak říkal pan starosta. V tomhle roce jsme už třeba dvakrát vypisovali výběrové řízení, kde se nepřihlásil nikdo. To bylo třeba jakoby opakovaně. Ve dvou kolech se prostě nepřihlásil ani jeden dodavatel. Pan starosta řekl, že tenhle problém máme. Mají ho všichni ostatní. To není to, že by ho měla tady čakovická radnice. To je naprosto běžný problém z hlediska dodavatelů zejména ve stavebnictví. Teď je stav takový, že třeba firma Best vůbec nedodává, prostě nemá kapacity na výrobu betonových dlaždic na chodníky. Stejně tak jsou jiné věci. Dneska jsem byla škole, dveře nejsou prostě k dispozici. Třeba Sapeli jsou úplně přeplněni a je to bohužel stav ve stavebnictví, který je dán tou ekonomikou, která je v silné konjunktuře.

Pan Pavel Drlík: Děkuji. Já právě jenom – už je odhad na to, že třeba jak se stavěla ta jídelna, tak vlastně děti jedly do Vánoc z plastových talířků a také se čekalo, že to bude dřív. Tak kvůli tomu jenom taková otázka. Děkuji.

Starosta Alexander Lochman: Děkuji. Nějaký další dotaz? Není žádný dotaz. Uzavírám rozpravu. Přistoupíme k hlasování.

Kdo je pro? 15 je pro. Děkuji. Kdo je proti? (Technický problém s mikrofonem.) Když tak budu mluvit nahlas. Nikdo není proti. A kdo se zdržel hlasování? 5 se zdrželo hlasování. Konstatuji, že usnesení bylo schváleno.

Prosím, přistoupíme k bodu číslo

2. Rozpočtové opatření č. 3 ZMČ na rok 2018

A to předkládá pan Ing. Michal Motyčka.

Pan Michal Motyčka: Dobrý večer, vážení kolegové zastupitelé a přítomní občané, dovoluji si vám tedy předložit letošní rozpočtové opatření č. 3. Je poměrně dlouhé, takže se rovnou na něj vrhneme. Je zase logicky rozděleno na dvě části. Tabulka č. 1, která znamená změnu – navýšení rozpočtu o dotace, a v druhé části jsou to změny rozpočtu, které neznamenají vlastně zvýšení či snížení rozpočtu.

Takže za prvé nám ZHMP schválilo účelovou dotaci na objekt sociální bydlení v Schoellerově 11 ve výši 3 734 000,- Kč, z toho investiční podílu EU byl ve výši 2 333 700,- Kč a hl. m. Praha se podílí ve výši 1 400 300,- Kč.

Dále byla schválena investiční účelová dotace na odstraňování bariér na území hl. m. Prahy, kdy jsme dostali na tuto činnost – budu číst pouze zaokrouhlené částky, tak jak se objeví v rozpočtu – 398 100,- Kč.

A dále to byla návratná finanční výpomoc na akci Dostavba detašovaného pracoviště ZŠ Dr. Edvarda Beneše v Jizerské ulici ve výši 11 500 000,- Kč.

Dále to je taková standardní vratka daně z příjmů právnických osob, za rok 2017, to jste viděli při prezentaci rozpočtu na tento rok, ve výši 3 411 753,- Kč. Po úpravě je to 3 411 800,- Kč. Tyto finanční prostředky byly ihned přesunuty na stavbu chodníku v naší MČ.

Dále bylo schváleno zvýšení rozpočtu o investiční a neinvestiční dotaci v celkové výši 44 278 700,- Kč, která je rozdělena následovně: Výstavba objektu ZŠ – dostavba areálu odloučeného pracoviště při ulici Jizerská ve výši investiční dotace 43 378 700,- Kč a ve výši 900 000,- Kč neinvestiční dotace.

Dále schválilo finanční vypořádání v rámci odvodů za výherní hrací přístroje... Omlouvám se. Za volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve výši 5 600,- Kč a doplatky místních poplatků ve výši 5 200,- Kč a v neposlední řadě příděl 8 200,- Kč na školení zvláštní způsobilosti.

Dále finanční vypořádání za rok 2017 již bylo součástí schváleného závěrečného účtu za rok 2017.

Dále Rada hl. m. Prahy schválila zvýšení rozpočtu naší MČ o účelovou investiční dotaci v rámci operačního programu Životní prostředí, kdy se jednalo o analýzu odtokových poměrů včetně návrhů možných protipovodňových opatření v povodí Třeboradického potoka ve výši 76 800,- Kč a také ZHMP schválilo poskytnutí účelové neinvestiční dotace naší MČ, která je určena na posílení mzdových prostředků zaměstnancům v oblasti obecního školství na území hl. m. Prahy, a to v celkové výši 3 282 700,- Kč.

Dále ZHMP schválilo zvýšení rozpočtu naší MČ o účelovou investiční dotaci určenou pro výstavbu objektu pro sociální bydlení v Schoellerově 11 ve výši 3 700 000,- Kč.

Dále také zvýšení rozpočtu MČ o neinvestiční dotaci, která je určena na přípravu a zkoušky zvláštní odborné způsobilosti ve výši 50 000,- Kč a v posledním řádu je to účelová neinvestiční dotace na provoz jednotek sboru dobrovolných hasičů ve výši 560 000,- Kč.

V celkové výši nakonec tato částka je 70 989 500,- Kč, která bude ve finále znamenat zvýšení jak na výdajové, tak na příjmové části.

A nyní se dostávám k tabulce č. 2, kdy se jedná vlastně o přesuny v rámci rozpočtu, tak jak zamýšlí vlastně rada alokovat ty prostředky. Jedná se o oddíl rozpočtu činnost místní správy, kdy v běžných výdajích byly na položce nákup ostatních služeb alokovány finanční prostředky, které budou použity na pohřebnictví. Z toho důvodu je vlastně nutné přesunout tyto prostředky na oddíl rozpočtu pohřebnictví ve výši 130 000,- Kč.

Dále v oddílu rozpočtu ostatní tělovýchovná činnost jsou v běžných výdajích na položce neinvestiční transfery spolkům alokovány finanční prostředky, které budou použity na cvičení pro seniory a sportovní služby. Z toho důvodu je nutný vlastně přesun na oddíl paragraf nákup ostatních služeb ve výši 212 000,- Kč.

Z oddílu rozpočtu základní školy, kdy v kapitálových výdajích na položce budovy, haly a stavby jsou alokovány finanční prostředky, které budou použity na zhotovení základního kamene, a z toho důvodu je nutné tyto finanční prostředky přesunout na oddíl paragraf kapitálových výdajů 6127 ve výši 20 700,- Kč.

V oddílu rozpočtu činnosti místní správy jsou v kapitálových výdajích na položce budovy, haly, stavby alokovány prostředky, které budou použity na opravu vlečky. Z toho důvodu je nutné přesunout je do účelové položky železniční dráhy v rámci oprav a udržování ve výši 143 000,- Kč.

Dále jsou tam alokovány finanční prostředky z vrácené daně z příjmů právnických osob za rok 2017, které právě budou použity na stavbu chodníku, a z toho důvodu je potřeba tyto finanční prostředky přesunout na odpovídající oddíl paragraf 2219 ve výši 3 411 800,- Kč.

Dále jsou na položce 6121 alokovány finanční prostředky na již zmíněný projekt Zdravotnický a sociální dům Petříkova, které budou použity na stavby chodníků, kdy jsme vlastně dostali dotaci, a naše prostředky se mohly uvolnit. Z toho důvodu budou přesunuty do kapitálových výdajů 2219 ve výši 2 400 000,- Kč.

A jako poslední byly alokovány finanční prostředky na stavbu silnic, které však budou použity právě na stavbu zmíněných chodníků, a z toho důvodu je potřeba přesunout tyto peněžní prostředky opět na zmíněný oddíl paragraf 2219 v celkové výši 9 800 000,- Kč.

A jak jsem již zmiňoval, výše rozpočtu se po těchto zmíněných úpravách nemění.
Dovolil bych si tedy přečíst rovnou návrh usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje rozpočtové opatření č. 3 roku 2018 dle přílohy – Tabulka č. 1 a 2.

Děkuji za pozornost.

Starosta Alexander Lochman: Já děkuji zástupci za vyčerpávající předklad. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Pan Marada.

Pan Miroslav Marada: Já se zeptám úplně formálně. Tam to zní, že to schvalujeme, ale pokud vím, koalice protlačila usnesení, že budeme změny dostávat jenom na vědomí zpětně až poté, co se provedou. Teď nevím, jestli máme schvalovat, nebo jenom brát na vědomí. (P. Motyčka: Schvalovat.) Schvalovat. Dobře. Děkuji.

Starosta Alexander Lochman: Děkuji. Někdo jiný se hlásí? Nikdo. Přistoupíme k hlasování. Kdo je pro návrh usnesení prosím? 14 je pro. Kdo je proti? Nikdo není proti. A kdo se zdržel hlasování? 6 se zdrželo hlasování. Děkuji. Konstatuji, že usnesení bylo schváleno.

Přistoupíme k dalšímu bodu, a to je

3. Smlouva o zřízení věcného břemene se spol. Pražská plynárenská Distribuce, a.s. – pozemky parc. č. 506/1 v k.ú. Třeboradice a parc. č. 1280/1 a 1280/6 v k.ú. Čakovice

Předkladatelem je pan zástupce Daniel Kajpr. Dane, prosím.

Pan Daniel Kajpr: Dobrý večer, dámy a pánové. Jedná se o smlouvu o zřízení věcného břemene se společností Pražská plynárenská Distribuce. Jde o napojení nových domů Třeboradice Development, to znamená toho souboru řadových rodinných domů za hospodou u Čebí v Třeboradicích. Usnesení tedy zní takto:

Zastupitelstvo MČ schvaluje uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene se společností Pražská plynárenská Distribuce, člen koncernu Pražská plynárenská, a.s., U Plynárny, Praha 4, na stavbu STL plynovodu na pozemcích 506/1, Třeboradice, 1280/1 a 1280/6 v k.ú. Čakovice. Věcné břemeno se zřizuje za účelem zajištění provozu, oprav a údržby STL plynovodu. Zřizuje se za cenu 36 599,- Kč + DPH splatnou do 30 dnů po doručení vyrozumění o povolení vkladu.

Starosta Alexander Lochman: Děkuji. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí, uzavírám rozpravu a přistoupíme k hlasování. Kdo je pro? 19 je pro. Kdo je proti? Nikdo není proti. A kdo se zdržel hlasování? 1 se zdržel hlasování. Konstatuji, že usnesení bylo schváleno.

Přistoupíme k dalšímu bodu a to je taktéž

4. Smlouva o zřízení služebnosti – věcného břemene se společností PREdistribuce, a.s. – pozemek parc. č. 1512/2 v obci Praha, k.ú. Čakovice

Pan Kajpr.

Pan Daniel Kajpr: Dalším bodem je smlouva o zřízení služebnosti – věcného břemene se společností PREdistribuce. Jedná se o asi desetimetrový úsek v ulici Cukrovarská. Jde o zvýšení provozu tam už stávajícího zařízení Pražské energetiky. Usnesení potom zní:

Zastupitelstvo MČ schvaluje uzavření smlouvy o zřízení služebnosti – věcného břemene se společností PREdistribuce, se sídlem Svornosti, Praha 5, na stavbu Rozšíření distribuční soustavy na pozemcích parc. č. 805/3 a 1512/2 v Čakovicích. Je to trasa kabelového vedení na pozemku

1512/2 v obci Praha, k.ú. Čakovice. Věcné břemeno se zřizuje za účelem zajištění provozu, oprav a údržby. Je poplatné 10 tisíci + DPH splatné do 30 dnů od doručení vyrozumění.

Starosta Alexander Lochman: Děkuji. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí. Uzavírám rozpravu a přistoupíme k hlasování.

Kdo je pro navržené usnesení? 19 je pro. Kdo je proti? Nikdo není proti. A kdo se zdržel hlasování? 1 se zdržel hlasování. Konstatuji, že usnesení bylo schváleno.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Předkladatelem bude pan zástupce Jiří Vintiška a jedná se o

5. Směna pozemků v k.ú. Miškovice

Pan Jiří Vintiška: Dobrý večer ještě jednou, dámy a pánové. Já bych poprosil na ty projektory stranu č. 3 toho PDF, jestli by to bylo možné, abychom viděli obrázek. (Promítnuto.)

Jedná se o návrh směny následujících pozemků. Pozemky, které vidíte vpravo, jsou v současnosti MČ. Pozemek, který je více vlevo, ten trojúhelník, tak ten je v soukromém vlastnictví tří vlastníků, kteří to mají ve spoluvlastnictví, které je v návrhu usnesení vidět a v důvodové zprávě.

My jsme pozemky, které jsou v naší správě, získali od Státního statku v likvidaci na základě dlouhodobého procesu, který trval několik let, a od počátku a i vlastně při žádosti, kterou jsme uváděli na magistrát, jsme říkali, že ty pozemky chceme z toho důvodu, abychom mohli provést jejich směnu za pozemky, které mohou potom v budoucnu sloužit v rámci projektu revitalizace Mratínského potoka. Proto je to tady dnes předkládáno.

Nejsou to nějak zásadně velké pozemky. Celková výměna našich pozemků je, teď nevím přesně, ale kolem 500-600 m². Zhruba podobná výměna je i toho pozemku, který získáme směnou. Hodnota pozemků podle znaleckého posudku, který byl zpracován, je vyšší v případě soukromých vlastníků. Hodnota našich pozemků je nižší. Domluvili jsme se s protistranou, že ten rozdíl my nebudeme dofinancovat a bude nám poskytnut ze strany těch vlastníků darem.

Takže si dovolím přečíst usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje směnu pozemků parc. č. 327/8, druh pozemku ostatní plocha, o výměře 17 m², a parc. č. 377/3, druh pozemku vodní plocha o výměře 433 m², vše v k.ú. Čakovice, obec Praha, které jsou ve vlastnictví – číst nebudu, protože jsou tam osobní údaje, za pozemky parc. č. 325/2, druh pozemku ostatní plocha, o výměře 328 m², a pozemku parc. č. 325/5, druh pozemku ostatní plocha, o výměře 61 m², vše v k.ú. Miškovice v obci Praha, které jsou ve vlastnictví obce hl. m. Prahy, svěřená správa MČ Praha-Čakovice. Hodnota pozemků, které převádí Ing. Karel Klečka, Ing. Antonín Rezek a Marie Hladová, je oceněna částkou 138 258,80 Kč a hodnota pozemků, které převádí obec, je 80 694,20 Kč. Předmětné částky budou započteny s tím, že rozdíl, tj. částka 57 564,60 je darem, který Ing. Karel Klečka, Ing. Antonín Rezek a Marie Hladová darují obci.

Starosta Alexander Lochman: Děkuji. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí. Přistoupíme k hlasování. Kdo je pro? Celková shoda – 20. Nikdo není proti a nikdo se nezdržel. Já vám děkuji. Konstatuji, že usnesení bylo schváleno.

Přistoupíme k bodu číslo

6. Záměr koupě pozemku parc. č. 1259/2 v k.ú. Čakovice, obec Praha, včetně objektu trafostanice na něm umístěné

Předkladatelem je Dan Kajpr. Dávám mu slovo.

Pan Daniel Kajpr: Dobrý večer do třetice. V bodě číslo 6 jde o to, že MČ, resp. rada se dohodla s investorem té druhé fáze výstavby souboru U Zámeckého parku, že stavba a pozemek 1259/2 v k.ú. Čakovice, který je osaměle vedle pozemku – Marcelo, dej tam prosím tě ten obrázek s

tím pozemkem (promítnuto) – který je osaměle uprostřed pozemku, který je obecní a u kterého se předpokládá, že bude sloužit pro garáže a zázemí technické správy + sběrného dvora. Tudíž bychom museli obejít tu budovu, anebo ji koupit a následně ji využít. Šli jsme tou druhou cestou a podařilo se s investorem toho Zámeckého parku dojednat cenu 10 tis. Kč za pozemek i stavbu a ta stavba bude využita ke kompletnímu zázemí, to znamená sociální zařízení, šatny, kanceláře a nějaký sklad.

Přečetl bych tedy usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje záměr koupě pozemku parc. č. 1259/2 v k.ú. Čakovice, obec Praha, včetně objektu trafostanice na něm umístěné, a to za kupní cenu 10 000,- Kč v souladu s platnou smlouvou o spolupráci č. 100/2008 a jejím dodatkem č. 3 ze dne 20. 12. 2017 s Prvním rezidenčním investičním fondem s proměnným základním kapitálem, se sídlem Rohanské nábřeží, Praha 8.

Starosta Alexander Lochman: Děkuji. Otevírám rozpravu. Pan Štefanič.

Pan Radek Štefanič: Dobrý večer. Chtěl bych se zeptat, jestli proběhla nějaká prověrka stavu toho objektu, jestli nás tam nečeká nějaké překvapení, že by tam někde bylo něco uskladněného, protože vím, že se tam ukládaly všelijaké různé věci, pohybovaly se tam poměrně pochybné existence a vedle ta jímka také byla plná zajímavostí, tak abychom si za 10 tisíc nekoupili ekologickou škodu za miliony. Děkuji.

Starosta Alexander Lochman: Děkuji. Pan Kajpr odpoví.

Pan Daniel Kajpr: Byl tam projektant, já jsem tam byl s ním. V tom objektu je samozřejmě nějaký nepořádek, protože nějakou dobu to bylo otevřené a bezdomovci tam nanosili leccos, nicméně stavebně technicky, protože se dělal průzkum, je ten objekt takřka nezbořitelný. Naopak má to sílu protitankového krytu.

Pan Radek Štefanič: Tomu rozumím, znám ten objekt. Chtěl jsem jenom poprosit, jestli tedy můžeme třeba vzít jako čestné slovo, že to zkontrolujete před tím, než finálně podepíšete smlouvu a převezmete ten objekt, abychom si něco hezkého nekoupili. Díky.

Pan Daniel Kajpr: Samozřejmě.

Starosta Alexander Lochman: Jirka Vintiška, pak Katka Arnotová.

Pan Jiří Vintiška: Jenom doplním. Kolega neřekl, že ten projektant tam byl v rámci přípravy dokumentace pro územní řízení, takže ta je vlastně zpracována dneska. Probíhá, Dane, jestli se nemýlím, její projednávání, takže v rámci toho se pochopitelně dělal stavebně technický průzkum tohoto objektu, kdy projektant to viděl, nicméně pochopitelně před tou předávkou se udělá ještě nějaká technická předpřejímka a kontrola před předáním.

Starosta Alexander Lochman: Děkuji. Katka Arnotová.

Paní Kateřina Arnotová: Jenom jsem se chtěla zeptat pro ujasnění, vy jste říkal, že to je nezbořitelné. Takže to bude rekonstruováno?

Pan Daniel Kajpr: Ano. Využije se kompletně ten skelet včetně schodiště, patra atd.

Pan Miroslav Marada: A bude tam garáž technické správy?

Pan Daniel Kajpr: Ne. Garáže se dostaví. V tomhle bude takové to základní zázemí. To znamená nějaké kanceláře, sociální zařízení apod.

Starosta Alexander Lochman: Děkuji. Další dotaz? Ne. Ukončujeme rozpravu a přistoupíme k hlasování. Kdo je pro navržené usnesení, prosím? Všech 20. Děkuji. Nikdo není proti, nikdo se nezdržel. Konstatuji, že usnesení bylo schváleno.

Než přistoupíme k bodu číslo 7, poprosím pět minut přestávku, aby se technicky mohly připravit prezentace. Děkuji.

(Přestávka.)

(Po přestávce.)

Starosta Alexander Lochman: (Hovoří od řečnického pultu.) Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové noví nebo již zapracovaní, já si dovoluji předat vedení zastupitelstva Jirkovi Vintiškovi, abych mohl předložit bod číslo sedm.

7. Metropolitní plán – připomínky

Dovoluji mi přednést bod číslo, který se týká připomínek MČ Praha-Čakovice do nově vznikajícího Metropolitního plánu. Dne 11. června 2018 byla pod evidenčním číslem ÚZR 7220/2018 vyvěšena na úřední desce hl. m. Prahy veřejná vyhláška – oznámení o společném jednání a vystavení návrhu územního plánu Prahy – Metropolitní plán.

Metropolitní plán, to je název nového územního plánu Prahy, a jak všichni dobře víte, územní plán je předpis. Je to předpis, který určuje, jak se bude město v následujících 30 letech rozvíjet, kde se bude stavět, kde se nebude stavět, kde má vzniknout park nebo kde má vzniknout nějaká nová silnice.

Příprava Metropolitního plánu je složitý proces, který vyžaduje účast několika orgánů státní správy, které plní přesně vymezené role. Proces přípravy Metropolitního plánu ovlivňuje politická reprezentace hl. m. Prahy, a to konkrétně Zastupitelstvo hl. m. Prahy, tj. zadavatel Metropolitního plánu, pak architekti a urbanisté v rámci IPRu, což je Institut plánování a rozvoje, to je zpracovatel Metropolitního plánu, a nezávislý státní dohled, což zajišťuje odbor územního rozvoje Magistrátu hl. m. Prahy, a to je pořizovatel Metropolitního plánu.

Ze všeho je patrné, že naše MČ není ani zadavatelem, ani pořizovatelem, a ani zpracovatelem nového územního plánu. Svoji roli při přípravě dokumentu mají orgány státní správy, například památkáři, kteří můžou některé věci v plánu vetovat. Pak mají svoji role městské části, vlastníci pozemků a široká veřejnost. Pozice MČ byla lehce nadřazena nad pozici veřejnosti, protože v minulosti MČ měly stejné připomínky jako každý občan nebo každý spolek.

Dnes je to tak, že MČ budou mít možnost intervenovat do nového územního plánu s tzv. zásadní připomínkou. Je to nový institut, který byl vymyšlen, aby se splnilo to, co bylo slibováno, to znamená, že MČ budou mít nějaké slovo větší než veřejnost v rámci schvalování nového územního plánu Prahy. Tak se vymyslela zásadní připomínka. Zásadní připomínka oproti standardní připomínce spočívá v tom, že o ní bude hlasovat Zastupitelstvo hl. m. Prahy. To je jediný rozdíl mezi připomínkou a zásadní připomínkou, kterou naše MČ bude podávat.

Tento nový územní plán nabízí také změnu paradigmatu a metodiky plánování města, a to od tzv. funkčního plánování, což je metodikou současného, resp. platného územního plánu, který se datuje z roku 1999 a má mnoho barev, jak jste mohli konstatovat, protože každé barvě odpovídá nějaká funkce, ať je to bydlení, ať je to výroba, ať je to zeleň nebo sport. Metropolitní plán ve své většině funkce už neřeší. Stanovuje pouze nějaké limity, například výšku nebo hmotu.

Tento nový územní plán vzniká v určitých porodních bolestech, protože dlouhodobě neodpovídal platné legislativě a stále, zdá se, jak se ukazuje, jí dostatečně neodpovídá ani dnes. Někteří kolegové z jiných Prah, z velkých Prah, například Praha 4 dává více než 30 stran metodických připomínek. My jsme do této procházky nešli, na metodiku jsme nesahali, protože si myslíme, že nejsme dost kompetentní, a necháme naše kolegy z velkých Prah, aby ty věci nějakým způsobem a se svým velkým týmem zapracovali. Naše cesta vedla právě přes věcné připomínky.

Takže připomínky, které nabízíme dnes, jsou věčné. Ono totiž plánovat několik desetiletí dopředu není žádná legrace a my se dnes budeme muset promítnout do budoucích generací. Metropolitní plán tím pádem nabral již několik let zpoždění, takže nikdo ze starostů nečekal, že se tzv. společné projednávání bude konat během července.

Než poprosím pana architekta Vávru, který je předsedou komise pro rozvoj, je de facto náš mentor, architekt naší MČ, aby odprezentoval myšlenky, které tvoří základní myšlenkový kámen pro naše připomínky, tak bych rád ještě upřesnil nějaký procedurální postup, jak jsme si říkali při schvalování našeho programu.

Po prezentaci pana architekta otevřeme společnou rozpravu k Metropolitnímu plánu. Po rozpravě přistoupíme k hlasování o všech bodech jednotlivě. To znamená, nebudeme hlasovat en bloc, každý bod bude mít svoje vlastní hlasování.

Já poprosím pana architekta, kdyby byl tak laskav...

Pan Jiří Vintiška: Já děkuji za první část předkladu. Pan architekt Vávra bude hovořit v druhé části předkladu jako doplnění předkladu pana starosty, nicméně dovolím si, měli bychom bez rozpravy o tom hlasovat, aby mohl svoji prezentaci přednést.

Poprosím, kdo je prosím pro, aby pan Vávra nám mohl přednést druhou část předkladu. Všichni jsou pro. Děkuji. To znamená, že nikdo není proti, ani se nikdo nezdržel. Pane architektke, prosím, pokračujte v předkladu toho bodu.

Pan arch. Pavel Vávra: Dámy a pánové, já vám děkuji za tu možnost...

Starosta Alexander Lochman: Pardon.

Paní Kateřina Arnotová: Já jsem tam chtěla tu novou připomínku vložit, tak to až po prezentaci pana Vávry? (Ano.)

A pak mám ještě jednu praktickou připomínku. Nebylo by lepší ke každému bodu tu rozpravu dělat zvlášť? Nebude v tom zmatek? Vždycky udělat bod-rozprava-hlasování.

Starosta Alexander Lochman: Já si myslím, že by bylo rozumnější, abychom se vyjádřili k Metropolitnímu plánu jako celku, a můžeme o jednotlivých bodech rozpravovat v té jednotlivé rozpravě. To se mi zdá lepší a pak budeme hlasovat jedno po druhém.

Paní Kateřina Arnotová: Mně by to přišlo přehlednější třeba i potom pro zápis pro veřejnost, že by se v tom lépe orientovala, co kdo měl k jednotlivým bodům za doplnění. Ale je to můj návrh.

Starosta Alexander Lochman: To si přečte v zápisu. Ale můžu dát o tom hlasovat, jestli chceš. (Netrvá na návrhu.)

A, promiň, Jirko?

Pan Jiří Vintiška: Teď se přiznám, že to je trošku procedurálně zmatek, nicméně tedy se domnívám, že podle jednacího řádu bychom měli asi rozpravu vést jednu, protože ten bod je jeden a usnesení samozřejmě se mohou formulovat potom v průběhu, můžou se předkládat návrhové komisi, pokud budou padat nějaké další návrhy na doplnění kromě toho, co je v materiálu, který byl předložen radou, a potom diskuze může probíhat samozřejmě průřezově přes všechna témata, nebo to můžeme jakoby vzít po jednom, ale myslím si, že to asi uvidíme, jak ta diskuze bude otevřená, jak bude plodná, jak bude asi široká. To asi těžko teď předjímat. Nevím. Nicméně formálně budeme hlasovat jakoby o 16 nebo možná 17 nebo více usneseních nebo méně, to záleží potom, jak se dohodneme, jestli třeba se ten předklad rady neupraví, i tahle možnost je, takže to bych asi nepředjímal. Nevím, jak bychom to teď procedurálně udělali, když je to jeden bod a v jednacím řádu je prostě jedna rozprava k tomu. Takže asi tak.

Nicméně jestli dovolíte, tohle byly spíš tedy procedurální záležitosti a poprosil bych pana architekta Vávru, aby nám přednesl tu odbornou část předkladu.

Pan arch. Pavel Vávra: Děkuji. Já jenom možná uvedu, ta prezentace je řešena celkově jako vůbec náhled na to, co Metropolitní plán přinese, jaké bude mít dopady časové i věcné, a z tohoto titulu není možná úplně dobré v rámci té prezentace to nějakým způsobem členit. Jestli potom budete chtít členit tu diskuzi po jednotlivých bodech, tak jak vám byly předloženy a odůvodněny už do materiálů, které jste dostali týden předem, tak to samozřejmě je možné, ale co se týče prezentace, tak to bych raději udržel v kuse a teprve potom se budeme bavit dál.

Nejprve uvedu to, co tady vidíte, ten nápis, na který koukáte v podstatě po celou dobu přestávky. (Vize 2025-2045, aneb až budou mít dnešní děti děti.) V podstatě z velké části ten modrý nebo bílý nápis vystihuje to, proč se vůbec o tom Metropolitnímu plánu bavíme. Metropolitní plán je, jak řekl pan starosta, v podstatě marketingový název. Bavíme se o úplně normálním územním plánu se všemi důsledky, které k tomu vedou, a to, že se to jmenuje Metropolitní plán a nikoliv čistě územní plán, je v podstatě snaha současných zpracovatelů se nějakým způsobem distancovat od toho, jakým způsobem se to dělalo dosud. Oni se snaží jakoby nás přesvědčit, že je to vlastně něco trošku jiného, něco lepšího, inovativnějšího, používají jiná mapová měřítká, používají jiné značky, jinou legendu. Je to v podstatě něco, co nechci komentovat, jestli je lepší, nebo horší. Určitě to bude mít lepší i horší stránky, nicméně určitě to bude mít značné porodní bolesti. V okamžiku, kdy se to dostane do praxe, tak určitě bude velký zmatek nejprve v tom, co vlastně ty značky znamenají a co se v nich může, nebo nemůže. Ale toliko jenom k tomu názvu.

To, o čem bych se chtěl v tuhle chvíli bavit a proč jsem si tady připravil pár slajdů na úvod, je v podstatě taková alarmující informace, abyste si uvědomili, o jakém dopadu se tady v tuhle chvíli bavíme. Metropolitní plán už se připravuje několik let. Předpoklad přijetí, i když jsou nějaké optimističtější scénáře, tak skutečný předpoklad přijetí v tuto chvíli je řádově kolem roku 2025, kdy by mohl skutečně začít platit. To neznamená, že se do roku 2025 do toho plánu dá nějakým způsobem vstupovat. Je tam velice jasná struktura toho, jakým způsobem se to dá připomínkovat, kdy se to dá připomínkovat, jak se s těmi připomínkami má kdo vypořádat apod. Okamžik na připomínky k tomu, jak to bude vypadat, je právě teď. Jestli se ve finále z nějakého důvodu to schvalování Metropolitního plánu protáhne, je možné, že se bude opakovat nějaké další kolo pro připomínky, ale je možné, že se opakovat nebude.

Čili skutečně bavíme se o tom, že v tuhle chvíli je jediná možná poslední příležitost do toho vstoupit s tím, jak říkám, platit to začne v roce 2025 a předpokládaná platnost je 20 let, to znamená do roku 2045. My se bavíme o takhle dlouhém časovém horizontu, čili nebavíme se o tom, že když je tam teď třeba namalována nějaká silnice, že někdo přijde a zítra ji postaví. Nebavíme se o tom, že když je tam namalována nějaká rozvojová plocha, na které se může teoreticky stavět, že tam někdo začne stavět teď. My se v podstatě bavíme o tom, že ten někdo, kdo by tam potenciálně chtěl stavět, do roku 2045 stavět nebude smět, pakliže to tam teď nebude povoleno. Bavíme se skutečně o tomto časovém období. Nebavíme se o tom, co bude do roku 2025, protože do roku 2025 pořád bude platit stávající územní plán se svými limity, tak jak je má. Až teprve v podstatě nástupem nového územního plánu, kterému říkáme metropolitní, nastane situace, že se budeme řídit tímto plánem. Do té doby je to v podstatě jenom kus papíru.

Územní plán, který vám dneska leží tady u nohou (vystaven ve velkém formátu na zemi před zastupiteli), tak je závazná zákonná norma. Vyjde formou vyhlášky a jeho případné změny budou v podstatě stejně zdoluhavé, jako jsou dneska. Možná, že budou trošku zdoluhavější. To dneska zatím nemůžeme říct, nicméně o nějakých dalekosáhlých úpravách v budoucnu se v podstatě moc uvažovat nedá. My bychom se teď měli bavit o tom, že ten plán bude tak nastaven, aby nám potenciálně do roku 2045 vyhovoval, aby řešil to, co v roce 2045 budeme potřebovat.

A teď, bavím se o roce 2045. Schválně tady nechávám tenhle slajd dlouho. Podívejte se, v jakém časovém horizontu se bavíme. Já jsem tady schválně namaloval časovou osu, kde v rámci toho zeleného je jakási příprava. Potom to červené je platnost územního plánu a tady je formálně vidět tedy průběh nějakého života normální rodiny. Dítě, které šlo do školy v okamžiku, kdy už se

Metropolitní plán připravoval a je mu dneska 10 let, tak v bodě, kdy Metropolitní plán bude ještě platit, už bude mít svoje dítě, které půjde do školy. Čili předpokládejte, že jestli dneska máte desetileté dítě, to bude pravděpodobně chtít někde bydlet a možná nebudete chtít, aby se odstěhovalo do Brázdimi. Tak jenom, bavíme se skutečně o vzdálenosti takhle dlouhého horizontu, kdy teoreticky budete chtít už mít svoje vnoučata v dosahu.

Tohle je pro srovnání, abyste si představili, jakým způsobem jsou ty časové plány potom postavené vedle sebe. To, co je tady nakreslené modře – jedna šipka, druhá šipka, třetí šipka – je v podstatě nějaký časový úsek v porovnání s tou dlouhou časovou osou platnosti územního plánu, který je potřeba komplet proto, že od okamžiku, kdy vznikne první skica na nějaký třeba bytový komplex, až po jeho finální realizaci. To se bavíme o takhle krátkém úseku vzhledem k té obrovské platnosti územního plánu a ještě ohromnější době, v rámci které se připravuje. Ale to, co tady teď jakoby může nastat, tak tuhle modrou záležitost, kterou tady vidíte, já samozřejmě můžu potom v rámci té platnosti územního plánu posunout kamkoliv. Ta může vzniknout hnedka po platnosti územního plánu, ale také může vzniknout těsně před rokem 2045.

A teď ještě téma 2045. My víme, že Metropolitní plán už dneska měl platit. Má zásadní zpoždění. Platit nebude dříve než v roce 2025, to také už dneska víme, čili je teoreticky možné, že se tady teď nebavíme o roce 2045, ale možná 2055, jestli ten proces schvalování bude v budoucnosti probíhat stejně, jako probíhá dneska. Je docela možné, že se bavíme o něčem, co je skutečně v druhé půlce tohoto století jednoznačně, a do té doby budeme muset vyjít s tím, co je támhle namalováno na tom papíře, který vám leží na koberci.

Jestli bychom chtěli ty modré věci, to znamená to, co někdo povolí, jestli vůbec bude moct přistoupit k tomu, že začne umísťovat nějakou stavbu a poté ji stavět a nakonec ji užívat, jestli bychom chtěli tuhle skutečnost ovlivnit, tak musíme ovlivnit ten územní plán. V budoucnosti budeme moci ovlivnit pouze to, jestli ta stavba je ve finále trošku víc vpravo, nebo trošku víc vlevo, ale v okamžiku, kdy dotýčný projektant přijde se záměrem, který bude v souladu s Metropolitním plánem, tak v podstatě nebude zákonná cesta, jakým způsobem mu v tom zabránit, aby tu stavbu skutečně zrealizoval.

Čili teď je právě ten okamžik, v rámci kterého se dneska nacházíme, kde my jsme schopni nějakým způsobem třeba definovat to, jakým způsobem by to stavění v naší MČ mělo vypadat, kde bychom tu dopravu chtěli a jakou bychom chtěli. Čili například už dneska musíme říct, že tady nechceme ošklivé paneláky, ale třeba spíš rodinné domečky, kde je chceme, kolik jich chceme, jaký rozvoj bychom si představovali v tom delším časovém horizontu. To všechno musíme říct v podstatě dneska, protože teprve dneska, když to dáváme, tak začne ten proces zpracování připomínek, které půjdou zdoluhavým schvalovacím procesem, znovuvyvěšovací apod., a když půjde všechno dobře, tak v roce 2025 začnou platit. Ale v roce 2023 už to neovlivníme. To už ten schvalovací proces bude v rámci nějakého svého procesu poskočený dál, lhůty budou vypršené a už se nás nikdo na nic nezeptá.

Teď jenom na úvod pro představu, tohle je cca rozloha naší MČ, kde tedy jednoznačně toto je ulice Tupolevova do Letňan, kde navazuje obrovský areál Avie Letňany, který bezprostředně s naší MČ sousedí. Kdo se na to nepodívá takhle z letadla, tak v podstatě si ani neuvědomí, jak zásadní ta vazba je, protože prostě pro nás je to za bariérou trati, ale to není věc, která by měla být nebo mohla být nebo musela být navždy a navěky. Čili je potřeba si uvědomit, že třeba takovéhle dopady jsou v tuhle chvíli samozřejmě v Metropolitním plánu k řešení, a schválně mluvím o Avii Letňany z toho titulu, že rozvoj naší MČ není jenom naší MČ, ale samozřejmě o tom, že je všechno kolem nás. My se nebavíme o tom, že se bavíme jenom čistě o tom, co je tady nakreslené teď v té fialové hranici, ale bavíme se i o tom, co na nás navazuje, co nás bezprostředně ovlivňuje, a bavíme se samozřejmě i o tom, co navazuje v rámci těch bílých ploch dál.

Jenom bych tady upozornil na to, když se podíváte na ten plán, který leží dole na zemi, tak si všimněte takového řeknu možná podfuku, který v tuhle chvíli zpracovatelé toho Metropolitního plánu na nás hrají, a to je to, že tam v podstatě vzniká jakási hranice a je to v podstatě taková mapa Československa a za tím je Západní Německo. Bavíme se o tom, že v podstatě tam najednou není nic. Jsou tam takové zvláštní věci, že třeba najednou červená čára městského okruhu vyběhne do

nikam a potom se najednou zase o pár stovek metrů, možná kilometrů znovu objeví, jako by neexistovala, ale to samozřejmě není ten případ. Prostě je potřeba se na to koukat celkově.

Čili existuje v tuto chvíli historicky nějaká snaha o územní plánování, kterou, jak říkal správně pan starosta, my v podstatě můžeme ovlivnit pouze jako účastník, který má jenom opravdu velmi mírně vyšší práva než úplně běžný vlastník malého pozemku někde v rámci velké Prahy. To, že tady teď vzniknou nějaké připomínky, které se k Metropolitnímu plánu podají, a ať už budou tedy v tuto chvíli vzneseny jako ta zvláště závažná připomínka po odhlasování zastupitelstvem, anebo ať už to budou připomínky, které podá pan Omáčka, který bydlí v Tuháňské, tak v podstatě to nic neznamená v tom smyslu, že ta připomínka musí být zapracována. Zpracovatel Metropolitního plánu má jedinou povinnost, a tj. se s tou připomínkou vypořádat. On se s ní vypořádá tak, že rozhodne, že si ji prohlédne, zamyslí se nad tím a ve finále řekne – souhlasím, nesouhlasím, zapracuji to, nebo nezapracuji to, nebo zapracuji to částečně, a ve finále to musí nějakým způsobem odůvodnit a musí zdůvodnit, proč tu připomínku nepřijal.

Čili abychom si nalili čistého vína. To, že my tady teď řekneme, že něco chceme nějak, ještě vůbec neznamená, že se to stane. V podstatě jenom dáváme jakousi připomínku, kterou někdo zapracuje, anebo nezapracuje. Někdo, kdo sedí v Praze a o naší MČ toho ví málo, řeknu-li zcela upřímně.

Toto je stávající územní plán, který byl zpracováván, řeknu, starou gardou IPRu, která dneska od Metropolitního plánu byla odstavena. V podstatě jakoby se příliš toho procesu neúčastní, vymýšlí to jiní lidé novější, mladší, kteří spolu příliš nekomunikují, a výsledkem je to, že pak vznikají taková mírná nedorozumění, která si pak ukážeme třeba například na jižním obvodu Čakovic.

Tohle je územní plán, který dneska platí a bude platit do doby, než začne platit Metropolitní plán, což je předpoklad 2025, ale může to být také 2035, může to být v podstatě něco, do kdy se podaří Metropolitní plán prosadit. Že to není úplně stoprocentní, důkazem je toto. To je v podstatě stejnou metodikou té staré gardy zpracovaný koncept územního plánu, který měl už také dávno platit, který byl v roce 2012 zrušen. Bylo to v podstatě pokračování v logice stávající sémantiky, stávající grafiky a stávající logiky platného územního plánu s tím, že samozřejmě nabízel nějaký další rozvoj, řekněme na dalších 20 let, ale protože nad ním nebyla shoda a protože vznikly nějaké politické intriky, které k tomu vedly, tak se ve finále stalo to, že se tenhle koncept celý hodil do stoupy, všechna práce se zahodila a začalo se pracovat na Metropolitním plánu. Proto se také jmenuje marketingově jinak, aby se od toho odlišili.

Tohle je potom ta část našeho Metropolitního plánu. Já jenom možná upozorním na takovou maličkost. V rámci konceptu nebo v rámci platného územního plánu se vám nestane, že byste neviděli ven. Je to tam sice bílé, ale minimálně tam ta čára je. V rámci konceptu to bylo zrovna tak, v rámci konceptu (správně Metropolitního plánu) je tam Západní Německo.

Rozvedu nějakým způsobem, jakým způsobem se podle platných nebo navrhovaných nebo i zrušených územně plánovacích dokumentací počítalo s rozvojem naší MČ. To, co tady teď vidíte červeně, jsou vybrané rozvojové plochy, se kterými počítá platný územní plán. To jsou plochy, na kterých se už buď stavělo, nebo mělo stavět podle platného územního plánu. Jsou to všechno plochy nějakým způsobem rozvojové, některé z nich jsou vyčerpané, některé nejsou, nicméně uvědomte si, že platný územní plán, jeho platnost už měla dávno skončit, to znamená, že jestli byl naplánován na dobu řádově 20 let a už měl skončit, tak to, co tady teď je nakresleno červeně, tak jsou rozvojové plochy, které podle představy tehdejších zpracovatelů už měly být konzumovány. To jsou plochy, které už měly být postaveny dosud. Teď měl platit nový územní plán a takhle se s tím mělo pokračovat. Ty oranžové, to jsou v podstatě plochy, se kterými počítal koncept navíc. To je možná důvod, proč koncept skončil, protože počítal s ohromným množstvím rozvojových ploch, přidával všude a nepanovala politická shoda na tom, že by to tak mělo být správně.

To, co vidíte tady teď, tak jsou pro srovnání červené plochy, se kterými jako s rozvojovými počítá navrhovaný Metropolitní plán, který máte na stole. Čili jsou tam nějaké jednoznačné změny, je tam rozdíl v množství těch ploch, je tam rozdíl v jejich struktuře, v některých oblastech úplně zmizely, v jiných oblastech jich je relativně dost. Je to prostě nějaké řeknu barevné porovnání toho,

co bylo v konceptu, toho, co je dneska v Metropolitním plánu, anebo toho, co bylo v platném územním plánu versus toho, co je dneska v konceptu.

Tohle, co jsem tady teď zdůraznil červeně, jsou plochy, které jsou jako rozvojové plochy v platném územním plánu, to znamená, řeknu podle platného územního plánu se počítalo s tím, že už budou konzumovány. Podle platného územního plánu by mohly být konzumovány, ale mohou být konzumovány do roku 2025, než Metropolitní plán začne platit, a to přesto, že v Metropolitním plánu zatím nejsou.

Když se podíváme zpátky na plochy, které jsou v tuto chvíli v Metropolitním plánu nakresleny jako rozvojové. Pojdme si je rozebrat. Plochy, které jsem tady teď podbarvil zeleně, tak jsou v podstatě nějaké, o kterých víme, že v tuto chvíli buď už konzumovány byly, nebo se o nich jedná, mají před vydáním, po vydání územního rozhodnutí, předpokládáme, že budou zastavěny, dokončeny do roku 2025. Čili v zásadě se bavíme o tom, že tyhle zelené plochy, i když jsou nakresleny v Metropolitním plánu jako rozvojové, tak v podstatě rozvojovými plochami v roce 2025, až Metropolitní plán začne platit, možná budou nakresleny pořád červeně, ale už budou zastavěné. To znamená, rozvojové plochy to nejsou a nebudou.

Plochy, které jsou teď – čili ty zelené zmizely. To, co tady teď vidíme modře, jsou zase nějaké plochy, které jsme ubrali z toho, co Metropolitní plán navrhuje jako plochu rozvojové, ale u kterých my víme, protože to v místě známe, že se bavíme o rozvoji mírně řečeno problematickém. Bavíme se o záležitosti domečků a autobazarů na příjezdu od dálnice, bavíme se o zahrádkách u přejezdu v Třeboradicích, bavíme se o zahrádkách v lokalitě Za Můstkem v Miškovcích. To jsou lokality, které dneska nějakým způsobem vznikají. Nedovedu si úplně představit nějaký koordinovaný zásadní rozvoj v těchto místech bez toho, že tam dojde skutečně k tomu, že to někdo všechno vykoupí, shrne bagrem a začne úplně znova, protože dneska, jak víte třeba, u téhle ulice najednou vznikají domečky, které jsou na tu ulici úplně nalepené. Jsou v souladu s územním plánem, jsou povolené, ale jsou úplně špatně z pohledu nějakého dlouhodobějšího rozvoje toho areálu.

Čili řekněme, ty modré plochy jsou nějakým způsobem velmi problematické a je docela možné, že sice budou pořád ještě rozvojovými plochami v rámci Metropolitního plánu i v roce 2025, ale také je docela možné, že budou problematické ještě v roce 2045, takže jsou rozvojové čistě formálně.

Když se podíváme potom na to, co nám tady tedy v tuto chvíli zbývá, pokusíme se to kvantifikovat. Protože si málokdo tady přeje nějakou velkou výstavbu typu sídlištního, tak pro jednoduché přepočítání jsem tady použil koeficient, který je tady dole napsaný, 800 metrů funkční plochy na jeden rodinný dům. To je pro jednoduchou představu to, o jak velké rozvojové ploše se v tuhle chvíli bavíme. Čili je-li tady teď nějaká plocha, má nějakou výměru, vydělím-li ji 800, tak se dostanu na počet 63 rodinných domů. To je ta kapacita plochy, do které se v tuto chvíli můžu dostat. Samozřejmě můžeme se bavit o tom, že tam budou řadové rodinné domy a bude to třeba dvakrát hustší, ale neradi bychom asi připustili, že se tam budeme bavit o nějaké bytové výstavbě desetipodlažní a v tu chvíli prostě ta kapacita leží úplně mimo mísu.

Z ploch, které tady vidíte, máme tmavě červené. Ty jsou zvýrazněny jako jakési plochy, které jsou z našeho analytického pohledu v podstatě bez dalšího problému dále k rozvoji. To jsou plochy, které v podstatě, když se tam někdo rozhodne, vlastník, že je chce nějakým způsobem zhodnotit, zhodnotit je obratem může. Předpokládáme, že to lze. Jsou tam vyjasněné majetkové poměry a je úplně jasné, co by tam mělo být a jak to může navazovat. To jsou plochy, kde se bavíme o 9, potažmo 7 rodinných domech. Obojí je v Miškovcích. Bavíme se o těchto červených plochách. To jsou ty, které byly nakresleny ještě jako zbytkové – to, co nám zbylo v Metropolitním plánu po tom, co jsme si postupně ubírali. To jsou plochy, které jsou majetkově nejasné v tuto chvíli, anebo víme, že vlastník nemá nebo nejeví žádný zásadní zájem o to, aby je rozvíjel. Nevíme, jestli se to stane, nebo nestane. Jako rozvojové je tady dále máme, máme k nim napočítanu kapacitu, kolik by se tam řadové rodinných domů podle toho klíče dokázalo dostat, nicméně jestli se to podaří, nevíme, a je docela možné, že v roce 2045 pořád ještě zůstanou tak, jak jsou. Ta plocha, o které se bavíme tady nahoře, patří hl. m. Praze, které zatím nejeví žádný zájem ji rozvíjet,

ale to se samozřejmě může změnit. Plochy, které jsou zvýrazněny, patří římskokatolické farnosti, která, pokud vím, zatím je s radnicí v nějakém sporu a v tuhle chvíli se o nějakém rozvoji příliš jednat nedá, ani v tomto směru zatím neprojevují žádný zájem.

To, co tady přibylo navíc pro srovnání, jsou tyto tři plochy a potom jedna tady nahoře. To jsou plochy, které jsem na začátku uvedl červeně, které jsou v platném územním plánu jako plochy rozvojové, které v Metropolitním plánu bez náhrady zmizely a u kterých nicméně jsou už v tuto chvíli i nějakým způsobem rozjednány změny. To znamená, že je docela možné, že v roce 2025 některé z nich skutečně už budou i zastavěné, ale nebudou-li, tak pořád úplně nechápeme logiku, proč by měly ty plochy jednoznačným způsobem ubývat. Myslíme si, že je v pořádku nastavit limity toho, jakým způsobem by to území mělo být využíváno, ale je otázka, jestli ty plochy vůbec jako takové sebrat.

Když se budeme bavit o celkové kapacitě, tak podívejte se na ten výhled. Podle Metropolitního plánu bychom mohli mezi roky 2025-45 v naší MČ postavit celkem 153 rodinných domů. Přijde mi to na 20 let dost málo. V okamžiku, kdy se k tomu přidají modrá čísla, dostaneme dalších 205 k tomu. Pořád se bavíme o nějakých řádově 360 rodinných domech, což je pořád málo podle mě. Vezmete-li si, že to je skutečně rok, kdy naše děti už budou mít děti, budou chtít bydlet, budou si chtít postavit svůj rodinný dům a já třeba nebudu chtít, aby si ho postavily v Boleslavi, tak pro mě samozřejmě je třeba zásadní, že by byla nějaká možnost, aby si mohly případně postavit kousek od nás. Pojďme pokročit k další analýze. Toto bylo k rozvojovým plochám.

To, co tady teď předkládám, je jakési schéma stávající sítě dopravy, která v naší MČ funguje. Nebavím se v tuto chvíli o věcech, jako je okruh nebo dálnice na Drážďany, to jsou věci, které slouží nějaké dálkové tranzitní dopravě, a je naivní se domnívat, že nějaký zásadní příměstský tranzit obyvatel z Veleně, Brázdimi, Přezletic apod. nám tahle věc zachytí. Nezachytí. Ta zachytí dálkovou kamionovou dopravu z Drážďan, možná zachytí někoho, kdo jede z Boleslavi a potřebuje pokračovat na Brno, ale někoho, kdo pracuje v Praze a bydlí v Přezleticích, nezachytí. Toho musíme zachytit nějakým jiným způsobem. Musíme se s ním nějakým zásadním jiným způsobem vypořádat, protože jeho potřeba je vypustit dítě v Kobylisích do lidušky, jeho potřeba je dojet k metru, aby se posunul dál do práce, jeho potřeba je nakoupit si v Letňanech anebo v Globusu. A to jsou lidé, kteří k nám jednoznačně budou dál pokračovat, a jak razantní tenhle nárůst blízké tranzitní dopravy je, si můžete všichni všimnout v okamžiku, kdy nastanou v blízkém Středočeském kraji, v blízkých obcích Středočeského kraje jarní prázdniny. V tu chvíli je naše MČ úplně prázdná, úplně v pohodě se dostane každý do práce, zaparkujete v Kobylisích u metra. To jsou najednou věci. Tam je vidět ten razantní rozdíl toho, když ti Veleňáci, Přezletičáci, Brázdimaři odjedou na prázdniny.

Toto je schéma dopravy, jak vypadá dnes. Toto navrhuje Metropolitní plán. Zeleně zdůrazněné jsou části, které jsou v tom nové. Navrhuje v nějaké jiné trase, než o které se dosud uvažovalo v dosavadní územně plánovací dokumentaci, něco, čemu říkáme pracovní jižní obchvat, a navrhuje průtah nebo jakousi záchytnou komunikaci pro příměstskou dopravu, která by se měla napojit kousek za Mírovicemi před Miškovicemi, v podstatě v místě budoucího křížení s městským okruhem a měla by pokračovat mezi Třeboradicemi a sídlištěm k napojení v ulici Za Tratí.

Takhle nějak by to vypadalo, co se týče dopadů, kdyby se Metropolitní plán v této podobě zrealizoval. Základní dopravní síť by dostala jisté změny. Vnitřní komunikace v naší MČ by mohly dojít zásadního zklidnění, protože by se dalo říct, že dopravu, kterou bychom stáhli do těch dvou nově navržených komunikací, bychom dokázali dostat z těch našich center ven, bohužel ne z Miškovic, ale samozřejmě to má nějaká negativa – negativa v blízkosti obytné zástavby, odříznutí Havraňáku a v podstatě jsou to nějaké návrhy, které dneska leží v rámci Metropolitního plánu na stole. Toliko k analýze toho, co nám Metropolitní plán v tuto chvíli nabízí.

Teď se pojďme posunout k tomu, co jste dostali v rámci svých podkladů – připomínky CA1 až CA16 tuším. Ke každé z nich vám ukážu krátký obrázek. Nebudu extra probírat každý detail, nebudu extra vysvětlovat každou věc. Můžeme se k tomu v rámci diskuze případně vrátit, ale v podkladech jste samozřejmě dostali nějaké zdůvodnění toho, o čem se bavíme a proč. Jsou to návrhy na úpravu Metropolitního plánu. Čili abyste tomu rozuměli správně: My jsme tady dostali

návrh, jak to má vypadat. Když se k tomu vůbec nikdo nevyjádří, tak to přesně v této podobě začne platit. A my teď říkáme, my bychom tento plán chtěli přepracovat, chtěli bychom tam něco škrtnout, něco přidat a ve finále jsou to tyto jednotlivé body.

Jedna z věcí je připojení jakési objízdné komunikace, která je momentálně navržena tak, že se schová do koridoru budoucího městského okruhu, to znamená, že je v podstatě možné sloučit dohromady nějaké hlukové a smogové zátěže, které z toho plynou, pod nějakou řekněme jednotnou ochrannou bariéru a přitom v podstatě dokáže svést tu navazující dopravu Středočeského kraje někam jinam než do prostředku naší MČ. Vždycky mám tady tři plánky. Jedno je zásadní umístění na celkovém plánu MČ, potom je tam nějaká analýza, jak to vypadá dosud. Momentálně to vypadá tak, že se počítá s průtahem v této části a jsou tady tedy ty věci taženy přes střed, a mělo by to být navrženo tak, že to tedy naváže mezi Mírovicemi a lokalitou Za Můstkem a půjde to paralelně v tom již dlouhodobě připravovaném a schvalovaném koridoru městského okruhu. To znamená, v podstatě si to představte tak, že by byla v podstatě dálnice, pak by byl třeba nějaký zelený pruh, v rámci kterého potenciálně by mohla být i protihluková stěna, za tím zeleným pruhem by byla druhá, tentokrát místní komunikace a za ní by byla třeba další protihluková stěna nebo zelená bariéra. Čili bavíme se o tom, že v podstatě bychom ta auta vyhnali do toho koridoru, který už tak jako tak do určité míry to okolí znehodnotí.

Druhá věc, o které se bavíme, je takzvaná, abych používal terminologii, změna trasování komunikace jižní obchvat Čakovic. To, co navrhuje Metropolitní plán, je cca tento průběh. Napojuje se na křižovatce přicházející od Přezletic na tu, která vede do Kbel, a vytváří v podstatě z té téčkové křižovatky kříž, prochází v podstatě v těsné blízkosti obytné zástavby a napojuje se tady vzadu na ulici Veselskou. Takhle to vypadá. Toto je analýza, o které se bavíme. Čili tudy to prochází a takovýmhle způsobem by to mohlo nějak vstoupit do stávající komunikace. Čili mohlo by to mít za následek, že třeba lidé, kteří přijíždějí od Přezletic a potřebují do Letňan k metru, tak skutečně se vyhnou tomu, že nepojedou ani středem Kbel, ani středem Čakovic, ale dostanou se k metru nebo k Tescu nějakou jinou cestou.

To, co navrhuje, je úprava trasování této části, protože jižní obchvat Čakovic jako takový vůbec není špatná myšlenka. Je to myšlenka, která dlouhodobě v územním plánu je, bohužel nedošlo k její realizaci zatím, její trasování bylo nicméně vždycky jinak. Tohle je typický příklad toho, kde bohužel prostě na nás dopadají nedokonalosti komunikace mezi tou v uvozovkách mladou a starou gardou IPRu, protože tahle starší verze, která vedla dál, vedla víc prostředkem, tak byla nějakým způsobem předjednána, má dokonce už nějaké snad i majetkové předjednání. V podstatě její realizovatelnost není vůbec ve hvězdách na rozdíl od druhé trasy, která v tuto chvíli je mírně řečeno problematická. Jednak se dostává blízko k obytné zástavbě, jednak odřezává Havraňák, který si tady tak hýčkáme, a v podstatě to, co bychom tady teď navrhovali, je dodržet v podstatě až ke křížení se železniční tratí, která je v tomto průběhu, tenhle úplně původní průběh, který byl už ve stávající územně plánovací dokumentaci, a od tohoto místa ji plynule napojit tak, aby se napojila do toho místa, kam ji oni chtěli napojit, čili do ulice Veselské v návaznosti na další dopravní infrastrukturu.

Teď se pojdme bavit o této části, čili o něčem, čemu říkáme severní obchvat Červeného mlýna. Nejprve základní náhled, o jaké části se bavíme. Tohle je spalovna, tohle jsou Třeboradice, toto je ulice Za Tratí, kterou dneska valí doprava ze Středočeského kraje ve velké míře, dojíždí na křižovatku u policejní stanice a potom pokračuje směrem ke Globusu. Vy víte, že tady prostě dochází k tomu zasekávání, k tomu, že projíždějí ta auta potom přes parkoviště kolem Globusu a je to místo velmi problematické. My navrhuje doplnit do územního plánu nějakou další komunikaci, která by pomohla tuhle záležitost odlehčit, a přitom by byla v takovém umístění, že by nebyla konfliktní s obytnou zástavbou.

Tohle je dnešní stav a takhle by to mohlo vypadat. Čili v návaznosti na ulici Za Tratí, která už je tak jako tak odhlučňená, protože je v podstatě za železničním tělesem, by navazovala nějaká možnost objet a napojit se, teď lidově řečeno řeknu, na brejle u nájezdu na dálnici, kde dneska už tak jako tak sjezd je. Místo něj by se to mohlo napojit, mohlo by se to tam vyřešit takovým způsobem, že samozřejmě by se odsud dalo jet i proti směru. Nebylo by to nutně o tom, abych

vyloučil nějakou poznámku na tohle téma, není nutné, aby to bylo tak, že kdo tady najede, tak musí pokračovat na Teplice. V tomto místě by to bylo vhodné řešit takovým způsobem, aby to bylo v návaznosti na nově navrženou železniční zastávku Třeboradice, která v tom územním plánu je.

Další bod, o kterém se bavíme, je to řešení řekněme severní nebo středové, které navrhuje územní plán, čili komunikace, která spojovala nápojný bod mezi Mírovicemi a Miškovicemi a spojovala ho s ulicí Za Tratí. To je to něco, co mělo dostat gros dopravy z centra Čakovic takovým způsobem, abychom se mohli někdy bavit o tom, že tady třeba zvětšíme chodníky, odstraníme ta šeredná zábradlí, dostaneme se třeba k tomu, že ta ulice by mohla být třeba někdy i pěší zónou nebo s nějakou řekněme maximálně regulovanou a omezenou dopravou. Tohle řešení vzhledem k nějakým negativům, které přináší, zejména k blízkosti zástavby, se nakonec konsensem rozhodlo vyloučit.

Čili v podstatě navrhuje tuto záležitost odstranit a řeknu nahradit v podstatě touto modrou záležitostí, která tady je poskládána teď z těch jednotlivých dílčích věcí, o kterých jsme se bavili před tím. To znamená, že v podstatě z toho samého místa by doprava mohla přejet tím koridorem podél městského okruhu na ulici Za Tratí, která v podstatě může být libovolným způsobem zkapacitněna, protože v podstatě jediný soused je teplárna, tak to nikomu nevádí, dostat se k tomu místu napojení, jak je to nazváno, severního obchvatu Červeného mlýna a pokračovat v podstatě až do napojení k drážďanské dálnici.

Další bod, o kterém se bavíme, je železniční zastávka Praha-Čakovice Zámecký park. To je záležitost, na kterou existuje zpracovaná studie proveditelnosti, jakým způsobem by to mohlo fungovat. Idea spočívá v tom, že každý druhý, třetí, pátý vlak by mohl zajíždět na koncovou zastávku mezi zámeckým rybníkem a cukrovarským rybníkem, čili vlastně přesně mezi ty rybníky. Bylo by k tomu vyžito v podstatě stávající těleso vlečky. Abychom si teď úplně zase správně rozuměli, toto je záležitost, kterou požadujeme nakreslit do územního plánu. Zase se vrátím k tomu, co jsem říkal úplně na začátku. Neznamená to, že se tam zítra začne stavět vlak. Znamená to, že budeme mít tu možnost o něj usilovat v horizontu 2045. Když to tam nebude namalované, tak to tam pravděpodobně nevznikne. A když to tam bude namalované, tak i veškerá další výstavba, která bude okolo, bude muset být nuceně koordinována tak, aby tu výstavbu této záležitosti v budoucnu neznemožnila.

Tohle je něco, jakým způsobem to řeší v tuto chvíli Metropolitní plán. Metropolitní plán v podstatě počítá s touto tratí, která přijíždí od Turnova a pokračuje potom na hlavní nádraží. Počítá nejenom samozřejmě s nádražím Čakovice jako nádražím, ale počítá ještě s vybudováním železniční zastávky Třeboradice. To v územním plánu je. To, co my navrhuje navíc, je připojení té slepé koleje jako alternativy pro možné doplnění, k jejíž realizaci samozřejmě může a nemusí dojít, ale je škoda se takové rezervy vzdát.

Další bod, o kterém se bavíme, je šestka – park and ride parkoviště u železniční zastávky Praha-Třeboradice. Tady už proběhlo jakési projednání s veřejností nebo představení veřejnosti těch věcí, jak Metropolitní plán na naši MČ dopadne. Tohle je jedna z věcí, která vyplynula z diskuze s veřejností. Podle mě velmi, velmi, velmi vhodná a plodná – doplnit P+R domy, které jsou tady navrženy tak, aby v tomto místě u teplárny, kde to ničemu nevádí, v návaznosti na plánovanou železniční stanici vytvořily těm lidem, kteří přijíždějí, možnost přestoupit na vlak tak, aby se vůbec nemuseli dostávat už dál, aby mohli skutečně skončit tady a odsud přestoupit. Takhle to navrhuje Metropolitní plán. My v podstatě pouze navrhuje doplnit nějakou rezervní plochu pro P+R v této lokalitě.

Sedmička – prodloužení metra C do Čakovic. To je téma, které bylo dostatečně medializováno. Myslím, že všichni jste ho zaznamenali. V Metropolitním plánu nicméně není. Byla zpracována studie Metroprojektem, která navrhla dokonce několik variant prodloužení metra. V podstatě mají jedinou společnou myšlenku, a to je to, že koncovou stanicí by mělo být nádraží Čakovice, ať už se to v budoucnu bude jmenovat, jak chce, ale nádraží Čakovice jako zásadní transportní uzel, v rámci kterého by vznikla P+R parkoviště, v rámci kterého by byl rychlý možný přestup z příměstské železnice na metro a v rámci kterého by mohl vzniknout nějaký terminál městské dopravy, autobusové například, kde by se navazovalo potom dál.

Nebavíme se jenom o tom, že by to bylo dobré pro nás, ale bavíme se o tom především v kontextu téhle obrovské rozvojové plochy Avia Letňany, která nás ohromným způsobem zatíží, která ohromným způsobem zatíží Tupolevovu ulici, dojde-li k tomu, že bude realizována a metro nepoběží dál. Všichni tihle lidé budou velmi pravděpodobně pokračovat do centra, nepojedou-li autem, budou pokračovat tak, že budou chtít navázat na stanici metra Letňany, a pojedou-li autem, tak zvýší potřebu P+R na přilehlých stanicích metra. Tomu se chceme vyhnout a rádi bychom, aby tady ten přepravní uzel vznikl. V tuhle chvíli myslím není pochybnost o tom, že je to dobré řešení. Pochybnost je o tom, jestli se ho podaří zrealizovat v rychlém časovém sledu, nebo jestli to bude záležitost na dlouhodobý boj, nicméně zase se bavíme o tom, že když to tam nebude namalováno, tak to tam určitě nebude do roku 2045.

Teď se dostáváme k VRT – vysokorychlostní železnice, neboli vysokorychlostní trať. V naší MČ jsou navrženy v podstatě dvě rezervy pro vysokorychlostní železnici směrem na sever. Jsou tam navrženy dvě s tím, že není nutné, aby byly realizovány obě dvě, ale protože ještě nevědí, zarezervovali si pro jistotu obě dvě tak, aby jim nemohla být ta výstavba v budoucnu znemožněna něčím jiným. Teď se bavíme o této vysokorychlostní železnici, která prochází v podstatě mezi Kbely a Miškovicemi. Zásadní háček je v tom, že železnice, která přijíždí směrem z centra, tak se v podstatě na nějaký velmi krátký úsek vynoří z terénu směrem ven a znovu zmizí v tunelu. A my říkáme, proč proboha by tady měla vyjet z tunelu kvůli takovéhle malému kousku? To je něco, co nás tady nadměrně zatíží, zahrabejte to prostě o kousek hlouběji. To je v podstatě sdělení k této záležitosti. Čili výsledný postup by měl být takový, že to bude zahlobeno celé. V podstatě se bavíme o tom, že ta značka v Metropolitním plánu se změní z čárkované na nečárkovanou nebo z tlusté na tenkou v intencích toho, jakým způsobem je vedena legenda Metropolitního plánu.

Úplně stejná situace je v této části, čili řekněme mezi dálnicí a naší MČ a mezi naší MČ a Březiněvsí. Zase se tady počítá s nějakým vynořením v tomto místě, kde železnice je plánována jako podzemní. V tomhle místě řádově u našeho nájezdu na drážďanskou dálnici by se měla vynořit ven a dál pokračovat venkem. Říkáme, zahrabejte si ji ještě o pár kilometrů dál, abychom tady tenhle problém neměli. Navíc tady je jeden zásadní problém navíc oproti té druhé vysokorychlostní železnici, o které jsme se bavili před chvílíčkou, a to je ten, že v okamžiku, kdy tady vznikne takováhle zásadní tunelová záležitost, tak to v podstatě znemožní severní obchvat Červeného mlýnku, který navrhujeme také, protože v tomto jednom místě, které je relativně zúžené, by najednou ty křižovatky musely být zásadním způsobem přeřešeny a nad vyústění tunelu ještě dostat další křižovatku by asi mohlo být nemožné. Čili říkáme, dostaňte si to ještě o pár metrů hlouběji, abyste nám tady neznemožnili rozvoj, jaký my si tady přejeme.

Další bod, který tady je, je pod číslem 10 – změna vedení velmi vysokého napětí z nadzemního na podzemní. Nové pražské stavební předpisy říkají, že v zastavěných částech obce musí být vysoká napětí primárně řešena jako podzemní. Tady na nás zjevně nekoukají jako na zastavěné území. Navrhují v podstatě naproti hřbitovu ve Kbelích vyběhnout s podzemním vedením ze země ven, vytvořit tam obrovský sloup, který bude tedy opravdu mega, a z něj budou pokračovat prověšené dráty a nadzemní příhradové sloupy, které nám proběhnou tímhle biokoridorem mezi Miškovicemi a Čakovicemi a budou pokračovat směrem ven. Navrhujeme, aby se to celé změnilo na podzemní záležitost.

Bod číslo 11 – drtička. Tohle téma asi nepotřebuje žádné další vysvětlování. I v Metropolitním plánu se jim podařilo ji namalovat, namalovali ji cca v tomto rozsahu a my ji navrhujeme bez dalšího zrušit.

Bod číslo 12. Metropolitní plán funguje z velké části tak, že to zpracovává právě někdo, kdo tady možná ani nebyl anebo tady byl trošku z rychlíku. Velká část Metropolitního plánu vzniká tak, že si v podstatě podloží ortofotomapu a začnou obtahovat. Tak vznikly například tyto plochy. To jsou, nerad bych se teď pletl, ale toto je nějaké zařízení staveniště, pokud jsem dobře informován, dokonce tam probíhá nějaký výkup odpadu, toto je ten dvůr pro dálkovou nákladní dopravu, který je na třešňovce z Miškovic do Třeboradic. To, co my v tuto chvíli říkáme: Oni tam tu plochu mají vedenu jako zastavěnou, nikoliv jako zastavitelnou, nicméně my bychom chtěli nějaké zásadnější ujištění, že v téhle záležitosti nebude umožněn další rozvoj a že bude případně spíš utlumena a ve

finále zmizí, protože je to zcela špatně umístěné, rušící v krajině v rámci rekreační třešňovky prostě najednou šílenost s nákladní dopravou. Prostě je to něco, co bychom chtěli, aby zásadním způsobem zmizelo a chtěli bychom to dát jako připomínku. Jak přesně by se to projevilo do metodiky zkruslení v tom územním plánu, nechceme předjímat, protože to bychom rádi nechali na zpracovatelích, ať si třeba klidně pro to vymyslí novou značku.

To, o čem se bavíme dál, je v návaznosti na rozbor množství rozvojových ploch. To číslo 380 nebo 340 nebo kolik to bylo, teď si to na rovinu nepamatují, ještě to za chvíli uvidíme, o kterém jsme se bavili jako o množství rodinných domů, které by mezi roky 2025-45 tady řádově mohly vzniknout, tak tam už byla započítána tato plocha, která je už v platném územním plánu vedena jako rozvojová, a my bychom chtěli, aby se tam vrátila zpátky. Myslíme si, že to je plocha, která nikomu nevadí, nic neruší, a vznikne-li tam zástavba rodinných domů obdobná jako v sousedství, tak je to něco, co si v roce 2045 můžeme klidně přát.

Obdobným způsobem se můžeme bavit o rozvojových plochách na jihu Čakovic. Je to úplně stejný případ. Bavíme se o tom, že jsou to plochy, které v platném územním plánu jsou jako rozvojové, z Metropolitního plánu vypadly a jejich kapacita je odpovídající tomu, co vám za chvíli znovu ukážu na tom výkrese, který už jste viděli. Navrhujeme jednu drobnou úpravu, a to je to, že navrhujeme posunutí v rámci téhle modré čáry tak, aby cyklostezka, která tady vznikla nebo vzniká, měla trošku větší odstup od obytné zástavby. Bavíme se o vzdálenosti řádově 10 metrů.

Úplně stejný případ je ta třetí plocha, o které jsme se bavili, nebo třetí lokalita, čili zase plocha, která je dneska v Třeboradicích vedena jako rozvojová a z Metropolitního plánu vypadla. Navrhujeme ji do Metropolitního plánu jako rozvojovou plochu vrátit.

Poslední bod, který tady máme jako předložený návrh, je rozvoj lokality Červený mlýn. Bavíme se tady v podstatě o této záležitosti, o tomto jednom malém červeném trojúhelníčku v návaznosti na zelený pruh kolem ulice Tupolevovy. Bavíme se o téhle lokalitě. Tato lokalita je podle Metropolitního plánu vedena jako nezastavitelná rekreační lokalita. Existuje tady záměr, který nám byl předložen a který se jak komisi, tak předpokládám asi i radě líbil, na vytvoření malé zahradní restaurace s pivovarem. Jestli někdo znáte Hostivar, tak toto by mělo být přesně to stejné a stejný vlastník. Je to záležitost, která může naši MČ pozvednout i zviditelnit v rámci větší Prahy. Je to něco, co si myslíme, že by nám nevadilo. Navrhli jsme pro to tuto plochu, navrhli jsme ji ale tak, aby se tam postavila ta zastavitelnost. Čili v platném územním plánu jsou tady v podstatě takhle kolem dokola, když to řeknu hloupě, dvě čáry. Jedna z nich je ta tlustá černá, která říká zastavitelné-nezastavitelné, a druhá čára, která tam prochází, je žlutá. Ta říká, že se bavíme o rekreační lokalitě. My navrhujeme posunout pouze tu černou, nikoliv tu žlutou. V rámci toho bychom, si myslíme, dokázali zabezpečit, aby v této záležitosti skutečně mohlo vzniknout něco takového, co si tam představujeme, a nikoliv další rodinné domy.

Jestli je ta metodika zkruslení posunutí černé čáry a nechání žluté tou úplně správnou metodikou, nevíme, ale proto by měl být ten bod formulován takovým způsobem, aby případně zpracovatelé si pro to klidně vymysleli novou značku.

Teď se vracíme k tomu, co je tedy výsledný dopad všech řešení, která jsem tady prezentoval. Znovu představuji koncept rozvoje těch skutečně rozvojových ploch, které jsou tady pro rok 2025-45 na stole, čili bavíme se o těch plochách, které nám tady zbyly, a o jedné, druhé, třetí lokalitě těch, které tam požadujeme navrátit tak, aby to bylo v souladu s platným územním plánem. Nic se tam nenavrhuje navíc oproti tomu, co dneska platí.

Tohle je schéma dopravy, tak jak jej navrhuje Metropolitní plán v rámci celku. Čili to, co tady vidíte tlustými čarami, to jsou, zopakují, hlavní tahy, kterými by případně byla zachytávána i tranzitní doprava. To červené jsou problémová místa. Tohle je návrh, jak by to mohlo vypadat, kdyby byly zapracovány všechny připomínky – jedna až nevím kolik, které byly vedeny k dopravě. To znamená, je vypuštěna ta ulice, která vedla prostředkem, je tady doplněna ta, která vede nahoru a které se říká severní obchvat MČ, jestli se nepletu, je tady doplněn severní obchvat Červeného mlýna, je tady doplněna stanice metra, kde předpokládáme příjezd pouze jedním směrem, a je tady doplněn jižní obchvat MČ v tom novém upraveném trasování.

To je všechno. Já vám děkuji.

Pan Jiří Vintiška: My děkujeme vám, pane architektě, a já tedy otevírám nyní rozpravu s tím, že nikoliv jako předkladatel, ale jakožto první přihlášený zastupitel navrhuji, abychom jeli teď po bodech, nicméně nemůžu nikomu z vás zakázat, aby se za 20, 15, 30 minut vrátil k bodu číslo jedna zase zpátky, protože to nelze. Takže pojďme, otevírám rozpravu k tomuto bodu. Pan doktor Marada.

Pan Miroslav Marada: Dobrý večer ještě jednou. Já nejdřív ne k jednotlivým bodům, ale možná takové celkové vyjádření. Děkuji panu architektovi za ten sugestivní projev, kterým nás seznámil s územním plánem. Já bych jenom byl možná více střízlivý. Není konec světa. Územní plánování bylo, je a bude, tak jako současný územní plán se mění ještě v tuto chvíli a bude se měnit, dokud bude platit. Myslím si, že nemůžeme věřit tomu, že co se do toho územního plánu nového, čili metropolitního teď nezanes, že už nebude možné změnit. To tak jistě nebude. Nenechejme se strašit, ale každopádně teď je ten správný moment, abychom ty připomínky podali, a je jediné dobře, že jsme se na to sešli a na magistrát pošleme takovýhle kvalitní materiál.

Musím vyjádřit i potěšení, že je to snad poprvé za osm let, kdy jsme díky panu Vintiškovi mohli nějak komunikovat i řekněme podobu toho radničního návrhu. Pan starosta nás vyzval, abychom předali připomínky, ale nakonec jsme se nad nimi osobně nesešli, ale vznikl myslím si návrh, pro který z většiny může i opozice zvednout ruku, zejména pro ty dopravní stavby atd.

Ještě k územnímu plánu. Domnívám se, dovolím si opravit jednu chybu, on ten současný územní plán přestává platit k 31. prosinci 2022 a je nutné, aby Metropolitní plán od 1. ledna 2023 začal platit. Současný plán IPR i magistrátu je, aby se to stihlo. To znamená, v současnosti do zítřka probíhá tzv. společné projednávání, podáme závaznou připomínku za radnici, nebo může i kdokoliv další. Kdyby chtěl někdo v sále nebo ze zastupitelů ještě podat připomínku, tak je na to taková šikovná aplikace na webu. Musí se to vygenerovat, podepsat a poslat na magistrát, nebo tam donést, ale i občané mohou pokládat jednotlivé připomínky, jenom s menší vahou.

Bude následovat ještě jedno projednání. Až IPR tyhle připomínky zapracuje, tak bude ještě tzv. veřejné projednání, předpokládá se v roce 2020, kde opět budeme moci připomínkovat, takže pokud zjistíme, že IPR třeba něco nezohlednil nebo na něco jsme zapomněli, za ty dva roky se nějak povyvineme a bude potřeba ještě dodat nějaký návrh, bude tady ještě možnost jedné opravy. Pak teprve ZHMP přistoupí v roce 2022 ke schválení. Doufejme, že politici nějak nezamíchají karty a udělají to.

Na druhou stranu když jsem jednal na magistrátu, tak ten strašák, že by vzniklo právní vakuum a žádný územní plán by neexistoval, kdyby se ten nový nestihl k 1. lednu 2023, je vlastně tak silný, že to byl hlavní důvod, proč se ten poměrně revoluční návrh Metropolitního plánu primátorem Hudečkem nesmetl ze stolu i po jeho politickém pádu, protože zkrátka se vidělo, že už se nic jiného nestihne a musí se jet jaksi v nastavených kolejích, maximálně s nějakými úpravami.

Pro veřejnost, jestli jste do toho koukali, tam je to, jak říká pan architekt, nová a stará garda. Já přesně nevím, kdo to jsou, ale je jasné, že autoři starého územního plánu ještě platného z 90. let zestárli, nějaká generační výměna byla nutná. Tohle nové pojetí územního plánu, které se leckomu i z odborníků nelíbí, je, si myslím, velmi pokrokové. Tímhle novým způsobem plánuje New York, plánuje Vídeň, Mnichov, města, která jsou jaksi uznávanými plánovači a administrátory měst, čili nedomnívám se, že jdeme k horšímu. Myslím si, že ten návrh jednoznačně může zlepšit ten stav.

A jenom malá ilustrace, novým takovým základním kamenem územního plánu není to barevné políčko, jak ho známe z toho současného, kde vidíte takového toho papouška s asi 30 barvami, nikdo se v tom nevyzná, ale je to tzv. lokalita. Pan starosta přinesl výtisk, tak se můžete podívat. Třeba Čakovice jsou celé v jedné lokalitě. Sídliště Čakovice je zase jedna lokalita, Třeboradice je jedna lokalita, ten kopec tzv. Raketák, jak se říká nově za Miškovicemi, je zase jedna samostatně vymezená lokalita. A dělá se to tak proto, že pro rozhodnutí, co tam postavit, by měl být rozhodující charakter lokality, to znamená, co si myslím běžný člověk normálně vnímá: panebože, co to tady staví? Jak můžou do čtvrti rodinných domů prásknout dvanáctipatrový betoňák. To je v rozporu s charakterem té lokality, která v tomhle mém příkladu má charakter

rodinných domů se zahradami, takovýto dům se tam jednoznačně nehodí, neměl by být povolen a odpadne taková ta piplavá a právnicky složitá práce s různými zátěžovými koeficienty, množstvím pater, kdy se na základě těch koeficientů dá opravdu vymyslet i poměrně vysoký barák v lokalitě vilových domů se zahradami. To jen taková drobná odbočka.

A k těm asi jednotlivým návrhům. My tedy velmi vítáme zejména zrušení toho, jak se pracovně říkalo, severního diametru, to znamená toho propojení někde od Mírovic jakoby od miškovické čističky přes to pole někam zhruba ke křížku na té aleji spojující Miškovice s Třeboradicemi, pak přes to pole na sever od Třeboradic a mezi hřbitovem, Čtyřlístkem a vlastně už dneska tím úzkým průchodem mezi čakovickým sídlištěm U Zámeckého parku a hospodou U Čěbi. Měla ta komunikace podle toho návrhu vyústit na komunikaci Za Tratí. Protože jsme dlouho nevěděli, jaká bude podoba toho koaličního návrhu, jestli se tam vypuštění téhle komunikace vůbec objeví, tak jsme nakonec nechali podepsat tzv. věcně shodnou připomínku, sešlo se skoro 700 podpisů v sídlišti a já jsem byl zmocněn k tomu, abych tuto připomínku na úplné vypuštění této komunikace podal na magistrát jako zásadní připomínku. Učinil jsem tak v pátek, takže doufám, že tenhle akt, který, myslím si, dobře zdvojuje úsilí MČ a zdejších občanů, podpoří to, že tato komunikace bude z návrhu Metropolitního plánu vypuštěna bez náhrady.

Mám k tomu ale jeden dotaz, jak tam ta komunikace vlastně vznikla. To se zeptám pana starosty až na závěr, protože nám se podařilo oficiální cestou získat z Institutu plánování a rozvoje, který plán připravuje, zápisy z jednání s naší MČ, kterých bylo od roku 2015 několik, a tam se překvapivě ukazuje, že jednou z priorit naší MČ je právě zanesení toho severního diametru do územního plánu. Jsem rád, že pan starosta nakonec vyslyšel přání občanů a odejde připomínka, že diametr máme vypustit a zrušit, ale přesto nechápu ten důvod, proč ho tam kdysi chtěl. Budu rád, když mi to po mém příspěvku vysvětlí.

Přímo se tady píše, mohu potom citovat, že v podstatě priority MČ jsou dvě. Za největší problém považuje nedostatek rozvojových ploch pro vlastní obyvatele a za druhý nejdůležitější považuje právě tento severní obchvat Čakovic spolu s tím jižním, co má teď vést přes Havraňák, a také se k němu budeme vyjadřovat v jednom z bodů.

A když jsme se dostali k tomu rozvoji, byl bych hrozně nerad, abychom rozvoj spojili jenom se stavebním rozvojem na volných plochách. Takto, domnívám se, aspoň to bylo zde prezentováno. Rozvoj je samozřejmě i výstavba školy, knihovny, veřejné zeleně, rozvoj je i zpřístupnění Čakovic dopravní, pro rekreační účely, výstavby cyklostezek atd. Zároveň se nebojím, že když teď nepošleme na magistrát připomínky, že potřebujeme těch ploch více, že už by to nebylo v budoucnu vůbec možné. Domníváme se v ČMT, že kromě toho, že rozvoj je třeba dělat nějak koncepčně, a já se obávám, že přece jenom za těmi asi čtyřmi navrženými změnami nezastavěných ploch na zastavěné jsou spíš nějaké osobní zájmy; nemám přehled o tom, jestli bylo vyhověno například všem majitelům pozemků, jestli někteří nebyli odmítnuti a jejich připomínka tam není, stejně dobře nevím, jestli MČ nějak uvažuje o tom, kam by se mělo stavět, kam by se nemělo. Pravda je, že Praha tvrdí, že podle jejich demografické prognózy, pokud bychom nechali zastavět ty plochy, které jsou ve stávajícím územním plánu volné, a stavět se na nich může, jsou to již stavební pozemky povolené, narostla by Praha asi o 430 tisíc obyvatel, což je v podstatě horní hranice té prognózy. Magistrát proto vyzývá MČ, pokud by chtěly rozšiřovat na svém území MČ zastavitelné plochy, to znamená přidávat nějaké rozvojové nad ten současný platný územní plán, je třeba to velmi pečlivě zdůvodnit. Je tady i rovina politická, samozřejmě leccos jde protlačit i řekněme nerozumně, ale řekl bych, že i Praha nás tady v ten moment vyzývá, že je potřeba trochu zastavit, zastavět ty plochy, které jsou volné a jsou už současným plánem vymezené, že zastavitelné jsou, a pak se uvidí. Z toho důvodu také ČMT není pro to, abychom podpořili ty čtyři konkrétní změny, které jsou v těch posledních bodech. Myslím si, že to je ještě předčasné a nedostatečně zdůvodněné.

A konečně bych ještě opravil pana architekta. Ony vlastně ty návrhy, co tam máte, ty čtyři na rozšíření zastavitelných ploch, nejsou pořádně povolené ani tím stávajícím platným územním plánem. Ty byly takovými těmi šrafovanými zónami vesměs, pracovně se jim říkalo pyžama. To byla území, která šla za hranici zastavitelného území stanovená tím plánem v době jeho vzniku, a podle právních rozkladů právě z těchto ploch je možné couvat zpět, pokud je stavebníci dosud

nevyužili a nestaví na nich po nějakou určitou časovou lhůtu, a nikdy nebyly vlastně schváleny jako opravdu stavební, pouze jenom perspektivní, je možné je vrátit jaksi nezastavěným plochám bez nároku na nějaké kompenzace pro ty majitele. Vím, že na toto IPR měl poměrně pečlivé právní rozklady, protože se bál samozřejmě s tou čarou zastavěného území někam couvat a bál se těchto právních žalob, které si myslím, že stejně nakonec nastanou, ale myslím si, že pokud by tam bylo velké riziko, že by muselo město platit nějaké kompenzace, že by se báli couvnout a pravděpodobně by to nechali v tom zastavěném území. Důvod je ten, že to tam nikdy nebylo.

A ještě chci říct, pozor, tam jsou sice nezastavitelná území, ale to neznamená, že v nich se nesmí stavět. Ta nezastavitelná území mají zase různý charakter. Příklad je třeba Zabitý kopec neboli Raket'ák, který je sice nezastavitelnou lokalitou, ale s rekreačním využitím. A pro to rekreační využití je tam vymezeno, co se tam může stavět. Samozřejmě jsou to různé stavby, které to rekreační využití potřebuje – od veřejných WC přes nějakou malou osvěžovnu, konec konců i hřiště je dneska stavba, vodní plocha je stavba. Tyhle všechny věci jsou v nezastavitelné lokalitě s příkladem rekreačního využití možné. Neznamená to tedy, že ten Raket'ák, když je v nezastavitelném, že by tam majitel nesměl vůbec kopnout. V rámci rekreačního využití leccos lze. To samé platí například o parcích, které jsou sice tzv. nestavební bloky zase uvnitř zastavitelného území, ale v rámci těch parků lze stavět obslužná zařízení typu veřejné záchodky, fontány, bufet na párek s rohlíkem atd.

Takže jenom abychom se nebáli, že když je někde nezastavitelné území, že tam skutečně nelze nic realizovat. To tak není. Já vám děkuji.

Pan Jiří Vintiška: Děkuji za příspěvek. Já si беру slovo, pak se hlásí pan starosta. Jenom úplně krátce vsuvku. Termíny podání připomínek jsou dva: 26. 7., kdy to končí pro veřejnost, a 27. 7., kdy to končí pro MČ, takže máme do pátku čas.

Pak jenom komentář k tomu. Hovořil jste o tom, že bude ještě druhé kolo, druhé připomínkování zhruba řekněme za dva roky – 2019, 2020. Tam už se bude moct ale napadat jenom to, co bylo podnětem nyní. To znamená, není možné tam vymyslet něco dalšího, co bychom už neřekli dneska. Aspoň tak to říkají metodici a je to i v té metodické A5 příručce, co vydal IPR k tomu jak pokyn. To jenom taková vsuvka k těmto věcem.

A teď tedy předávám slovo panu starostovi, který se hlásil do diskuze.

Starosta Alexander Lochman: Děkuji za slovo. Děkuji panu kolegovi Maradovi za akademickou přednášku. Bylo to vyčerpávající a neméně zajímavé. Chtěl bych říci jenu věc. Chtěl bych potvrdit to, co tady říká Jiří Vintiška, že skutečně, a mám to potvrzené od paní náměstkyně Kolínské, že to, co dnes nezpracujeme jako zásadní připomínku, nebude možné připomínkovat dál. My nevíme, jakým způsobem se bude Metropolitní plán vyvíjet. Nemáme s tím žádné zkušenosti. Takhle to bylo řečeno na setkání starostů, takhle to bylo řečeno na setkání Svazu MČ. Takže já skutečně považuji dnešní zasedání a připomínkování Metropolitního plánu, resp. územního plánu Prahy za zásadní.

Dvacet dva. Za prvé se musíme na to koukat ze dvou rovin. Vím, že je to nějaké datum, které je idealizováno, a doufá se, že skutečně bude Metropolitní plán schopen fungovat, bude odpovídat všem zákonům a vypořádá se se všemi námitkami, ale nedokážu si představit, že cokoliv donutí zastupitelstvo, které má svůj vlastní názor, k tomu, aby schválilo například dokument, který nebude odpovídat zákonu. Snad to se ani nemůže stát!

Zásadní připomínky jsou naší výhodou, kterou musíme v tom celém panoptiku 16, řekněme i 17 připomínek zaslat. Jsem rád, že jsem slyšel vlastně od vás, že vy nechcete žádný rozvoj. (P. Marada: Žádné nové zastavitelné plochy!) Pochopitelně, já si nedokážu představit, jakým způsobem chcete rozvíjet naši MČ. Nikdy jsem to neslyšel, nevím o tom, nenavrhl jste nic, ale možná, že máte nějaký trumf v kapse, nicméně to, co my zde navrhujeme, je vyrovnaný, citlivý a celkový rozvoj dopravy, zastavěných ploch, zeleně tak, jak si to představujeme, jak by to mělo vypadat pro naše budoucí generace.

A pochopitelně, že koalice dlouhodobě nad tím pátrala. To je dokument, který byt' vznikl pod tlakem, jelikož jak jsem říkal při mém předkladu, my jsme nikdo nečekali, že se bude před volbami v červenci projednávat. Prostě to je něco, co je absolutně až, bych řekl, skoro kriminální. Nicméně prostě takhle se stalo a já vím, že vy máte velké nadšení ze současného Metropolitního plánu, jste jeden z mála. Víím, že i ZHMP, konec konců ani náměstkyně Kolínská není s Metropolitním plánem spokojena, má to svoje důvody. Já si myslím, že je to dokument, kde už nemáme jinou variantu, než ho dopracovat. Ti, kteří tvrdí, že jsou odborníci a kteří se okolo toho pohybují ať v rámci státní správy, to znamená z jednotlivých odborů, anebo z jednotlivých výborů, kteří pracovali na budování Metropolitního plánu, tvrdí, že to je datum, které je nereálné, a proto se spíš artikuluje rok 2025. Pochopitelně máte pravdu, že územní plán přestane platit takzvaně, ale nezačnou se ničit stavby. To je otázka, co se vlastně legislativně stihne.

Ještě v rámci toho, co jste říkal ohledně jednání v IPRu. Pochopitelně jsme říkali, že máme zásadní problém s dopravou. My všichni máme tady zásadní problém s dopravou, akorát že když se různé varianty – profesionálové a nikoliv my jako MČ, ale profesionálové je nakreslí, tak vždycky to někomu vadí. Já to chápu. My jsme si už zvykli, že všechno potřebujeme, ale hlavně ne, ať je to vedle mého domu, protože mně to bude vadit. Pochopitelně, že jsme řekli, že problém je s dopravou. Ano. Viděli jsme, že podobná komunikace je tam nakreslená, a ano, pochopitelně jsme vyslyšeli občany, kteří říkali, ne, nám to fakt bude vadit, protože to bylo také cílem těch různých projednání, která jsme měli s veřejností. Já myslím, že možná pan architekt k tomu bude chtít říct své slovo ohledně té komunikace. Děkuji. A pak paní Arnotová.

Pan Jiří Vintiška: Takže další přihlášená je paní Arnotová, pak je v pořadí pan Štefanič. (Přeje si promluvit p. Vávra.) Jestli můžu, tak formálně tedy tím pádem trochu porušujeme jednací řád, protože vystoupení veřejnosti má být podle čl. 10 odst. 7 až v závěru rozpravy, nicméně jestli, kolegové, souhlasíte, já myslím, že to je věcné. Jestli mi dovolíte tohle porušení jednacího řádu, nechal bych pana Vávru vystoupit.

Ještě před tím řeknu, že vystoupení veřejnosti by mělo být v pořadí a mám tu pořadí přihlášených – mám tu pana Seidla. Takže jenom formálně potom pan Seidl dostane slovo hned, jak pan Vávra teď domluví. Není to úplně v souladu s jednacím řádem. Prosím.

Pan arch. Pavel Vávra: Já bych jenom ještě na téma komunikace středem vedle sídliště, anebo potom ten severní obchvat, jak je to navrženo nyní. Neexistují dobrá nebo vynikající bezproblémová řešení. Všechno je vždycky kompromis. Nejsme na nové planetě, kde prostě nic není a kde si můžeme říct, kde budou hory, kde bude kopec, kde bude planina a kudy poteče řeka. My se bavíme o stávající urbanizované struktuře, která má svoje limity, má svoje majetkové vztahy, má svoje problémové i skvělé lokality a musíme s nimi pracovat. Vždycky všechno je kompromis.

Já sám za sebe musím říct, že varianta toho průtahu prostředkem mně vůbec nepřijde jako špatná myšlenka. Samozřejmě vnímám negativa, která k tomu jsou, a vnímám to, že prostě k tomu neexistuje společenská shoda, a proto to tam také v tuto chvíli navrženo není. Sám za sebe jako architekt můžu říct, že tato záležitost je podle mě, co se týče čistě dopravy, podstatně lepší řešení. Lepší řešení, které spočívá v tom, že když pojmenuji problém, proč vlastně se o této komunikaci nebo o nějakých obchvatech bavíme – čistě po odborné stránce. Bavíme se o tom, že jeden z největších problémů naší MČ je, že v podstatě to jediné v uvozovkách městské centrum, které máme, které začíná u zámečku, jde kolem kostela a pokračuje někam k náměstí J. Berana, tak tahle záležitost, tohle jediné řekněme městské centrum, které máme, je dneska absolutně devalvováno tím, že tam je prostě průtah. Je to absolutně devalvovaná záležitost, kde nefungují obchody, kde se nedá prakticky projít a kde se člověk bojí pustit dítě, aby si šlo do cukrárny samo koupit zmrzlinu. To je jeden z největších problémů, který v naší MČ je.

Obdobný problém máme i v Miškovcích i Třeboradicích. Tenhle průtah by dokázal dopravu stáhnout pryč. A teď jenom čistě odborně. Odhlédnu-li teď od kritéria, které říká, že je to samozřejmě někomu pod okny a že prostě musíme hledat nějaký kompromis, který ve finále dopadl tak, jak vidíte ten návrh, který vám předkládáme. Když budu chtít dostat dopravu z tohoto místa, co

musím udělat? Musím v první řadě nabídnout nějakou alternativu a ta alternativa musí být pro lidi skousnutelná. Musí být taková, aby ten někdo, kdo se potřebuje dostat z tohoto místa do tohoto místa, tu alternativu akceptoval jako vhodnou. V okamžiku, kdy ho poženu přes Kolín, tak pravděpodobně bude hledat nějakou cestu, i kdyby měl přebrodit potok. Prostě se tam pokusí dostat jakkoliv jinak. V okamžiku, kdy mu tu cestu nabídnu příliš daleko, tak to přestává fungovat. Abych ho vůbec donutil k tomu, že tedy nepojede třeba touhle částí, tak musím vždycky jít cestou dvou opatření. Jedno opatření je to nabídnutí alternativy, kde mu řeknu, kudy může jet, a tam mu to umožním. A druhé opatření je v místě, kde si tu dopravu nepřeji, nějaká represe. Vždycky tyhle dvě věci musí nastoupit současně. Když nenastanou současně, je to problém.

Tenhle problém byl diskutován například ohledně magistrály a otevření tunelu Blanka. Všichni víme, jak to dopadlo. Pokles dopravy na magistrále byl ryze dočasný, protože prostě ta příležitost nebyla využita. Nebyla využita natolik, že tam prostě to represivní opatření nenastalo, tudíž si lidé zvykli zpátky po té magistrále jezdit, přitom nějaká možnost byla. V tomhle místě to bude podobné. V okamžiku, kdy dostanu okruh dál od místa, které potřebuji uvolnit, represivní opatření na místě, kde to potřebuji uvolnit, budou muset být silnější. Je to vždycky nějaký kompromis.

Čili může se stát, že okruh nebo obchvat, kterému dneska říkáme severní, přesuneme do této polohy, která je řeknu, co se týče konfliktu s nějakým bydlením, výrazně méně problematická, bude prostě o něco méně fungovat, než kdyby to bylo blíž. Když to řeknu úplně hloupě, a teď půjdu schválně opačným extrémem, když prostě vynechám vliv toho, že to někomu vadí, tak nejlepší obchvat ulice Cukrovarské by byla ulice Cukerní. To by bylo ideální řešení. Kdybychom v takovéto pozici – já teď nemluví o tom, že to máme do Cukerní dát, vždycky všechno je o kompromisu, ale ulice Cukerní je přibližně v poloze, která by pro takové řešení byla ideální, protože je to tak blízko, že to ten někdo, kdo by to chtěl objet, bude vnímat jako plnohodnotnou alternativu, a přitom ho odtamtud skutečně dostanu ven. A samozřejmě budu teď hledat alternativu. Můžu jít směrem na jih a můžu jít směrem na sever a budu hledat tu alternativu někde, abych ten obchvat v uvozovkách nebo tu dopravu dostal pryč z toho místa, kde ji potřebuji dát, tak samozřejmě budu hledat místo první, druhé, třetí. Každé z nich bude mít nějaké vady, každé bude mít nějakou alternativu, a když se dostanu úplně moc daleko, tak už je problém.

Čili teď chci jenom znovu říct. To řešení, které je v tuto chvíli v Metropolitním plánu, je nějaká reflexe zpracovatelů Metropolitního plánu na to, že jsme tady jednoznačně řekli, že máme zásadní problém s dopravou v centru. Jako takové to může být vnímáno jako podnět, který vznikl z naší strany, protože, ano, toto bylo jedno z řešení, které se nabízelo, a v tuto chvíli došlo k nějakému vývoji, kde prostě vývoj šel do stadia, že ještě i mimo jiné v návaznosti na tuto záležitost nebo na tu jižní záležitost to dostáváme do situace, kdy nabízíme řešení, které je výrazně méně konfliktní vůči obytné zástavbě, a co se týče ryze dopravního hlediska, tak je na rovinu o něco méně funkční.

Starosta Alexander Lochman: Ale je to kompromis.

Pan arch. Pavel Vávra: Je to kompromis.

Pan Jiří Vintiška: Jestli můžu, pořadí přihlášených, tak jak jsem je navnímal, jestli jste tedy dokončil své vystoupení? (Ano.) Paní Arnotová se hlásila, pan Štefanič, pak tedy bude přihlášený pan Seidl z občanů, pak pan doktor Drlík se hlásil, pan Marada s technickou a pak, jestli dobře vidím, támhle pan Taghiyev se přihlašuje do diskuze. Takže poprosím paní Arnotovou.

Paní Kateřina Arnotová: Já bych měla několik připomínek. Možná první, že nebylo nutné se scházet zrovna dneska v tenhle dusný letní červencový podvečer, že Metropolitní plán byl zveřejněn už v dubnu a mohli jsme to klidně schválit v červnu, takže čekat až na nejzazší termín opravdu nebylo nezbytné. To je jedna reakce na slova pana starosty.

Další věc. Objevuje se tady často slovo rozvoj. Je to takové jako zaklínadlo. Zatím mi nikdo úplně nevysvětlil, co to ten rozvoj má být. Proč takový rozvoj vůbec chceme? Co to Čakovickým přinese? Proč se tady snažíme nějakými připomínkami získat další zastavitelná území a postavit tam domy? Jestli to je ten správný rozvoj, který tady všichni potřebujeme. Jediný argument říkal pan Vávra, že chceme, aby se sem stěhovaly nebo aby tady zůstávaly naše děti. Nevím, jestli tohle je ten správný veřejný zájem, který bychom tady měli prosazovat. Podle mě MČ by měla být potom obyvatelná a přívětivá pro všechny a neměli bychom si tady zajišťovat takovouhle hypotetickou věc, jako že tady budou bydlet naše děti, které se třeba odstěhují někam úplně jinam a žádné Čakovice je nebudou zajímat. Jiný důvod tady nezazněl, proč bychom chtěli další výstavbu. Za posledních 20 let tady myslím výstavba byla masivní, bohužel tedy nekoordinovaná, ne koncepční, MČ značně zatížila a myslím si, že MČ si teď zaslouží nějaký oddech. Ano, já vím, že vy namítnete, že tohle je až do budoucna, ale ono mezitím se tady ještě postaví další, takže ten oddech prostě hned tak nenastane.

Podle mě by rozvoj měl spočívat v něčem jiném. Měla by se tady vytvořit, jak říkal i pan Marada, nějaká koncepce přívětivé MČ, která si zachová svůj charakter okrajové MČ. To znamená, že se nebudeme ani cpát do centra, protože tam prostě nepatříme, ale nenecháme si to tady také zastavět, abychom ztratili i to, že když tady vyjdeme za humna, tak jsme v polích a můžeme tam jet na kole, běžet, jít na procházku apod., ale abychom si to tady nezastavěli – už to, co tady má být, to znamená ty všechny obchvaty a podobné věci. Myslím, že to bude dost zatěžující. Takže podle mě vždycky se musí zvažovat hlavně přínos pro MČ a jestli náhodou to, co tady chceme, nebude spíš zátěž pro ni.

A ještě možná s tím souvisí i to, co jste říkal k severnímu diametru. Asi máte pravdu s tím dopravním řešením, že jakmile to trochu vzdálíme, tak nebude taková motivace využít tu jinak navrženou silnici a stejně všichni tedy pojedou spodem, ale zase na druhou stranu tady chceme stavět rodinné domy, to znamená, chceme, aby se sem stěhovali lidi, že je tady klid. Teď máme tady nové rodinné domy U Čébi a co my uděláme? Postavíme jim tam prostě silnici, kudy chceme odvádět dopravu z centra! Takže to je pro mě naprosto nesrozumitelné a ještě jakoby ten efekt není úplně jistý, že by to tak opravdu bylo. Takže tohle opravdu nechápu, proč bychom mezi sídliště a nové rodinné domy, které tam teď rostou, dávali silnici. Navíc bychom tam rušili Třeboradické korzo nebo aspoň narušovali tedy, kdy jeho využitelnost pro lidi ze sídliště by se značně zkomplikovala, protože by přitom museli přecházet silnici. Pokud bychom udělali na té silnici zase nějakou zábranu, tak zase zkomplikujeme ten průjezd tam. Takže pro mě je to tedy nesrozumitelný návrh, nesrozumitelná varianta.

A to je asi všechno, co jsem chtěla říct. Děkuji.

Pan Jiří Vintiška: Pan Ing. Štefanič.

Starosta Alexander Lochman: Já mám jenom technickou. Co je přesně nesrozumitelné, Katko, teď jsi říkala? Jaká varianta?

Paní Kateřina Arnotová: Toho severního diametru, teď jak jsem to vysvětlila, proč bychom to měli vést...

Starosta Alexander Lochman: Tohle, co tam vidíš nahoře, je nesrozumitelné?

Paní Kateřina Arnotová: Ne, ne. To původní.

Starosta Alexander Lochman: To původní. Ale nehlasujeme pro to původní.

Paní Kateřina Arnotová: Já vím, ale pan Vávra to teď tady obhajoval, tak jsem se snažila na to najít nějakou reakci.

Starosta Alexander Lochman: Děkuji. Už to mám vysvětleno.

Paní Kateřina Arnotová: Už to tam jednou je nakreslené. Jak už to tam je, tak se to hůř bude odtud vyndávat. To je jasné.

Pan Jiří Vintiška: Další v pořadí přihlášený je pan Ing. Štefanič.

Pan Radek Štefanič: Já bych chtěl možná říct za sebe i možná za ČMT, proč se nám líbí nový Metropolitní plán, protože jsem nabyt dojmu, že to asi není moc chápáno, vlastně co ten Metropolitní plán je, protože jednak si rozhodně nemyslím a nesouhlasím s vámi, že těch 20 let, co to bude tzv. platit, že se to nemůže hnout. Naopak v dokumentech, které jsou na pozadí Metropolitního plánu, jsem načel právě tu teorii, zatím tedy teorii, která se připravuje, kde vlastně rozvojové plochy, které jsou teď, tak mají platit do té doby nebo mají být využitelné zejména do té doby, než ten plán začne platit, a potom až bude platit, tak už se nebudeme bavit o těch čtvercích a jednotlivých dílčích plochách, ale budeme se bavit o lokalitách a o tom, jaké všechny funkce ty lokality plní a jaké všechny vztahy uvnitř té lokality a i navenek s ostatními lokalitami tam fungují.

A vůbec jsem si tedy nikdy nevšiml, naopak jsem spíš načítal to, že potom by se měla veřejnost a zejména veřejnost a občané jako jednotlivci zapojovat do toho, aby Metropolitní plán reflektoval skutečné zájmy – ty, které se nazývají jako veřejný zájem. A tady si myslím, že bohužel i z těch návrhů – protože já nemůžu posoudit, jestli to, že chceme stavět domy, je skutečně veřejný zájem, nebo je to skutečně opravdu potřeba, protože to ani nemůžu vědět, protože MČ neudělala žádný seriózní průzkum, dotazování občanů, neudělala se diskuzní fóra na to téma: Chcete ještě stavět v dohledu 10-15 let? Chcete tady mít ty domy, nebo raději to chcete zastavit, myslím zastavit stavbu, a soustředit se na infrastrukturu, na dopravu, na vybavenost?

Takže obávám se, že když jsem četl to zdůvodnění u jednotlivých bodů, a tak jak jsem načítal to, co by mohlo argumentačně uspět potom na té Praze, tak si myslím, že to zdůvodnění je velmi stručné, velmi lakonické a vlastně tam vůbec nejsou ty vnitřní i vnější vlivy v každé té lokalitě. A rozhodně bych to nebral jako žádnou paniku, že když to teď neschválíme, tak to nebude. Naopak si myslím, že vznikne velký prostor pro to, aby se mohlo diskutovat právě na téma, jak a která lokalita by mohla být dál zastavěna a mohlo se s tím dál pracovat. Takže teď, když to neschválíme, tak to rozhodně není problém, který by měl někoho, a pak tedy zejména i ty vlastníky a developery, trápit, protože stejně se jim to nepodaří zastavět asi o moc dřív než třeba v dohledu 10 let.

Já si tady právě neodpustím poznámku nebo kritiku na stranu MČ, že jsem nezaznamenal, že by se to projednávalo s veřejností, a spíš to vypadalo, že se to projednávalo právě s vlastníky, s developery a hledaly se ty zájmy někde jinde než ve veřejném zájmu. A budu hrozně rád, když mi vysvětlíte, že to tak není a že skutečně jste našli, protože víte nebo tvrdíte, že víte, co je veřejný zájem v tomto směru, tak bych byl hrozně rád, kdybyste nám to vysvětlil, jak jste k němu dospěl a jakým způsobem, vlastně na základě jakých parametrů a charakteristik jste ho sestavil. Asi dotaz na pana starostu. Děkuji.

Pan Jiří Vintiška: Další přihlášený, poprosím, pane architektke Vávro, abyste teď pustil pana Ing. Seidla, který je přihlášen také z řad občanů a je teď v pořadí. (Pan Vávra uvolnil místo u řečnického pultu.)

Pan Ing. Michal Seidl: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové, já se jmenuji Michal Seidl, bydlím v Třeboradicích, bydlím tady v MČ už 18 let, takže mnohé pamatuji. Pamatuji vlastně podobné zastupitelstvo s jiným složením, tedy částečně. Víc než před 10 lety jsem se dohadoval tady s paní tenkrát starostkou Samkovou o tom, že povolit v územním plánu výstavbu sídliště Nové Čakovice, jak se teď jmenuje, není přínosem pro MČ Čakovice. Nepochodil jsem, byl jsem odmítnut, můj názor byl odmítnut a mám pocit, že výstavba toho sídliště vlastně nepřinesla Čakovicím vůbec nic. A tenkrát jsem dostával vlastně argumentaci, kterou jsem zaslechl i dneska,

že výstavbou, novou rozvojovou plochou přivedeme nové občany, budou to občané, kteří jsou movitější, budeme mít více peněz z daní, budeme tady mít víc obyvatel a to znamená, význam naší MČ výrazně vzroste. Všichni se nad tím zamyslete, jestli to tak skutečně je, nebo není, jestli to tak dopadlo, nebo ne. Já si myslím, že nám to přineslo akorát více problémů. Chápu, že lidé chtějí bydlet a že potřebují bydlet, to je všechno v pořádku, ale nemyslím si, že bychom měli pracovat na tom, aby se rozšiřovaly další rozvojové plochy na území MČ.

Já tady bydlím rád. Jsem velice rád, že bydlím v okrajové části Prahy, kde využívám výhody hl. m. Prahy, jako je doprava, kanalizace atd., všechny služby, utility, ale zároveň jsem rád, že můžu vyrazit ven a je tady volná příroda, byť ne les, ale je tu volná příroda a nejsem tak stresován tím velkoměstem. Chtěl bych, aby se tohle všechno zachovalo. Jsem přesvědčen, že dneska tady padla spousta dobrých připomínek, mně se hodně líbí ten materiál, který je tady připraven, s výjimkou návrhu na další rozvojové plochy. A jsem přesvědčen, že tak jak říká dneska Metropolitní plán, ten návrh, množství rozvojových ploch je dostatečné pro současný stav Čakovice i na mnoho let dopředu. Nesouhlasím s tím názorem, že pokud nebudeme stavět, budou stavět ostatní obce ve Středočeském kraji, protože bez ohledu na to, jestli my budeme stavět, oni budou stavět stejně dál. Všimněte si, že se postavilo sídliště, kde dneska bydlí více než tisíc obyvatel, nevím přesně. Nic se nezměnilo. Okolní obce – Líbeznice, bližší Hovorčovice, Veleň – obrovská zástavba. Dál je to dáno samozřejmě tím, že ceny pozemků jsou úplně jiné než tady u nás, a bude to tak do budoucna, to znamená, tohle neskončí.

Takže nemysleme si, že když tady budeme stavět a nabídneme dalším lidem, aby se sem přestěhovali, že si nějak vylepšíme situaci, že přes nás bude jezdit méně aut nebo něco takového. Nebude. Nic takového se nestane!

Chtěl bych dát ještě jeden příklad. Podívejte se na Kbely. To jsou naši sousedé. To není velká MČ. Nedávno jsem se díval na počet obyvatel. Tuším jsou někde na polovině proti Čakovicím. Žádná rozsáhlá rozvojová výstavba tam neprobíhala. Probíhala tam rozvojová výstavba, to je všechno v pořádku, jsou tam nové domy atd., nové bytové domy, rodinné domy, ale ne tak razantně, jako tady u nás v Čakovicích, a přesto na rozdíl od nás jsou Kbely už několik let po sobě vyhodnocovány jako nejlepší MČ pro podnikání a pro žití v Praze. Proč to nejsou Čakovice? Proč nejsme v takovém podobném stavu? Vyvarujme se stejných chyb, které udělalo předchozí zastupitelstvo při plánování velké výstavby. A není to jenom velká výstavba tzv. Nové Čakovice, je to i další výstavba bytových domů, které jsou u fotbalového hřiště atd. To není jediný případ.

Takže já říkám sám za sebe, pokud byste se chtěli nad tím opravdu seriózně zamyslet, všechny připomínky, které tady zazněly, jsou super, dobré, s výjimkou návrhu na další rozvojové plochy na území MČ Čakovice. Děkuji.

Pan Jiří Vintiška: Já možná s přednostním právem dám odpovědět panu starostovi, abychom přece jenom trošku vedli diskuzi, aby to nebyl jenom monolog, který nebude reflektován adekvátní odpovědí. Takže jestli dovolíte...

Starosta Alexander Lochman: Děkuji za mnoho podnětných dotazů a vlastně poznámek. Je dobře, že hovoříme, že si ty názory střetáváme, protože myslím, že ten správný názor nějak z toho vyleze, ten kolektivní.

Než se dostanu k veřejnému zájmu nebo k teorii veřejné volby, chtěl bych ještě jednu poznámku, a to se týče rozvojových ploch. Není rozvojová plocha jako rozvojová plocha. Když se podíváte na náš územní plán, a myslím, že pan architekt to docela dobře nakouzl, tam máte rozvojové plochy, které patří různým subjektům, které jsou zaznamenány jako rozvojové, které s největší pravděpodobností v budoucích 20-30 letech se vůbec nebudou jakýmkoliv způsobem rozvíjet. Jsou to plochy, které jsou například církví. Když jsem mluvil se zástupci církví, tak oni teď získali tolik majetku různých MČ, že rozhodně mi řekli, že asi 100 let pro nás není žádná doba. Jsou to plochy, které jsou buď Státního pozemkového fondu, nebo které například vlastní Magistrát hl. m. Prahy a nemá s nimi naprosto žádný záměr.

K tomu, abyste mohl dobře rozvíjet MČ, potřebujete partnera naproti, stejně jako vlastník pozemku potřebuje partnera v rámci veřejné správy, veřejná správa je zde, aby zachovala ten veřejný zájem a ubránila ho, nicméně pokud budeme hovořit dlouhodobě o nějakých rozvojových plochách, tak ty rozvojové plochy musejí být reálné. Můžeme si nakreslit tady, kde chceme, co chceme, ale musíte mít naproti, stejně jako my – městská část – musíme mít naproti partnera, který chce něco rozvíjet, který má kapacity, možná má i finance a má ten správný záměr, který je kompatibilní s MČ. To je ohledně rozvojových ploch.

Přínosem, já myslím, že pan Seidl – my jsme se totiž spolu chvíli bavili na počátku zastupitelstva a já jsem mu říkal, že těch přínosů je několik. Jsou demografické, jsou ekonomické a fiskální. Já například patřím k těm, kteří by rádi, aby moje děti tady bydlely, protože budu jednou starý, budu chtít, aby se o mě staraly, a budu je chtít mít vedle sebe co nejbližší, pochopitelně, a budu chtít vidět svoje vnoučata atd. Myslím, že nejsem ojedinelý v tomto případě, a kromě toho, kolik my dostáváme e-mailů, a teď se vracím k té veřejné volbě, to znamená k veřejnému zájmu, kolik dostáváme e-mailů od našich obyvatel. Teď zrovna jsem si vzpomněl, že v úterý jsem dostal jeden, a není to žádné nahrané nebo nějaké fake mail. Prostě bla, bla, bla, dobrý den, mám na vás prosbičku a dotaz. Po přečtení nějakého čísla časopisu – oslovit někoho, který by nám pomohl najít nějaký pozemek v Čakovících. Bydlíme tu už 10 let a hledáme na realitní inzerci, na internetu a nemůžeme nic najít. Pevně věřím, že nám pomůžete. Děkuji za info. Já vím, že i někteří naši zastupitelé hledají pozemky zoufale, někteří se už i přestěhovali za tzv. pomyslnou čáru do toho Východního Německa, jak říkal pan Vávra. Prostě mně se zdá naprosto nezodpovědné nenabídnout našim občanům, a vy říkáte, jaký je to přínos. Ti lidé tady bydlí, ti lidé tady jsou a často už jsou zde i spokojení, stejně jako my. Prostě máme zde asimilaci a budeme muset těmito lidem, kteří v nějaké kariéře i rostou, roste jejich dlouhodobý příjem, budeme muset být schopni jim nabídnout nějaké dodatečné zázemí.

Samozřejmě to Eldorádo, které zde fungovalo s těmi sídlišti, bylo naprosto špatné rozhodnutí. Já s panem Seidlem naprosto souhlasím. Špatné rozhodnutí. Nebyli jsme vůbec připraveni – příliš masivně, příliš najednou, příliš nezkušeně si myslím. Problém byl, že nebyla zkušenost. A to skutečně tehdy byly developeři, dnes už je to sprosté slovo, ale tehdy byla developerům nechána relativně volná ruka, přišli, postavili, odešli, nic za sebou nezanechali. Příspěvky byly minimální. Dnes je doba jiná. Dnes to všichni pochopili a myslím, že to pochopil i Sekyra. Kdo byl na IPRu, pane Marado, já nevím, jestli jste to viděl, ten velký development Sekyry na Praze 5, který udělal participačním způsobem, tak například když šli do EIA, tak neměli ani jednu připomínku. Prostě spolupráce města s nějakým vlastníkem, který je vlastníkem motivovaným, je vlastníkem místním, je vlastníkem, který má zájem o tu MČ, je prostě vhodná.

Kromě toho my pochopitelně jsme ty veřejné diskuze, pane Štefaniči, dělali. Myslím, že pan Marada i na jedné byl, a my jsme i dělali průzkum a pravidelně ty průzkumy děláme a zajímáme se, co lidé chtějí. Já si vůbec nedokážu představit, že nenabídneme v návrhu Metropolitního plánu, který patrně mezi lety 2022-30 začne asi platit, a nebudou v tom žádné rozvojové plochy.

Ještě bych se vrátil k tomu demografickému prvku. My potřebujeme pochopitelně uchovat lidi, kterým roste příjem, protože to má velice důležitý ekonomický parametr, má to multiplikační efekt. Nechci nic komentovat, ale nezdá se mi, že obchody, které jsou na Cukrovarské, jsou nějakou hitparádou obchodního úspěchu. Bohužel. Bohužel! Teď je otázka proč. Protože možná máme zde lidi, nové rodiny, které se sem nastěhovaly, kteří možná nemají na to, aby kupovali něco... Ale teď naprosto spekulují. Nicméně my si potřebujeme uchovat čakovické občany, kteří jsou ekonomicky gramotní, a budeme je potřebovat, nechci je ztratit, nechci je pustit za čáru. Moc mých přátel, kamarádů už z Čakovic odjelo, přestěhovali se do Středočeského kraje tady za rohem a bydlí tam spokojeně a jezdí do Čakovic. Proč? Protože tady mají děti, takže jedou autem. Já například když jdu hrát bubny tady se synem, nebo já nejdu, tak moje manželka jde pěšky. Oni nemůžou jít pěšky, musejí jet autem. Vezou děti do školy autem. Vezou děti na zušku autem. Jedou sportovat autem. Jedou za kamarády pít sodovku, protože samozřejmě se nesmí řídit, asi autem. Jedou na návštěvu kamarádů autem. Prostě stěžujeme si na dopravu, říkáme, že asi to je ten jediný parametr, který nám vadí. Nebo vadí nám lidé? Máme z nich nějakou psychózu, nebo jich je tady moc? Pane Seidle, vy

jste mluvil o Kbelích, jak je to ráj severní plošiny. (P. Seidl: To jsem neřekl.) Já vím. Dovolte mi jenom takhle to přikreslit. Když se podívám na hustotu osídlení, to znamená počet obyvatel na km², tak my jsme na 1050. Kbely jsou na 1171. Takže Kbely mají daleko vyšší hustotu osídlení, než máme my. A skutečnost je, že Kbely teď připravují velký developerský projekt se Skanskou. Nevím, jestli jste informován, nebo ne, ale prostě nějakým způsobem zhodnotily, že se musejí tímto způsobem rozvíjet, ale to je věc Kbel, to nás dnes nezajímá.

A ještě jsem chtěl říct, hodně lidí – já chápu sentiment. Jeden z fantastických rasů člověka je, že má averzi k riziku, a jakákoliv změna patrně je pro něj nepříjemná. Znáám lidi, kteří se neuvěřitelně upnuli k Čakovickým 80. let a hrozně rádi vzpomínají, jak tady létala řepka a jakým způsobem fungoval cukrovar. To je prostě nějaký sentiment, který je dán, a každý máme nějaký sentiment a je to správné. A my se musíme dnes promítnout do budoucnosti. A promítnout, jaký budou mít naše děti sentiment, nevím. Já si tedy myslím, že kromě sídlišť a několik errorů skutečně Čakovice se posunuly dopředu a jsou daleko přívětivější MČ, než bývaly před 20 lety.

Omlouvám se za zdlouhavost a předám slovo.

Pan Jiří Vintiška: V diskuzi je další v pořadí přihlášen pan doktor Drlík, takže máte slovo.

Pan Pavel Drlík: Děkuji za slovo. Musím říct, že líbí se mi diskuze, která tady je, akorát úplně na začátku mě pan inženýr docela zarazil, také skoro demagogický přístup k řešení MČ. Jakoby, jak kolegové říkali, že je rok nula. Teď je rok nula, od kterého se vlastně všechno odvíjí úplně jinak nebo nově. Mně připadá to, že určitě tak demagogický přístup asi není. Já se přiznám, asi před 12 lety, že jsou nějaké Miškovice, kde bydlíme 10. rok, jsem ani nevěděl. Mně se líbilo na Miškovících to, že když jsme byli za jedněmi našimi známými, kteří se tam přestěhovali, je navštívit, tak jsem poznal, že Miškovice jsou a docela se mi začaly líbit, a posléze jsme uvažovali o tom, že bychom se chtěli někam přestěhovat z místa předchozího, a líbilo se mi tady. Líbilo se mi tady to, že prostě si můžu vzít kolo, že se můžu projet, že si můžu zaběhat, že si můžu v zimě, když občas napadne sníh, i po práci vzít běžky, a dokonce si občas člověk zaběhá po polích nebo po nějaké cestě, kde je to vyšlapáno, což se mi strašně moc líbí.

Ale poslední dobou se mi hrozně přestává líbit doprava. Doprava je prostě hrozná. A zjišťuji, že se staví víc a víc sídlišť, teď jsou dokonce nějaké plány Sekyra Group, že se mají stavět další byty. Je to zničitelné. A připadá mi, že jediná diskuze se tady vede ohledně ploch, to znamená, že chceme další výstavbu, další výstavbu, další výstavbu. Přiznám se, tady se řešily asi čtyři další plochy, s některými mám trošičku – líbí se mi, že některé třeba jakoby se snaží ten zárez zastavěné části nějakým způsobem zarovnat, ale některé tak úplně ne. Samozřejmě že když se podívám, tak i škola je větší a větší, to asi pan ředitel potvrdí. Zuška, tam děti skoro také vypadávají z okna, paní ředitelko, že? Je to obrovské. Takže nějakým způsobem nechci tak úplně věřit, že je rok nula, že začínáme úplně něco nového, že se v průběhu dalších 20 let – já nevím, jestli tady moje děti budou chtít bydlet. To netuším. Rád bych, aby byly blíže, ale máme jich pět a nemyslím si, že všech pět jich tady bude bydlet. Některé dokonce mám obavu, aby nechtěly třeba bydlet úplně někde v zahraničí.

Ale jde o to, že si myslím, že je potřeba vyvážený rozměr mezi dopravou, kde se mi některé návrhy velice líbí, poněvadž ta doprava je strašná. Každý den jezdím do práce a přiznám se, že jezdím do práce, kde dělám od 7 podle c.k. monarchie, ale už tehdy to začíná být zacpané. Vracím se kolem čtvrté páté, je to strašné. Děti, které jezdí do školy do Prahy, tak kolem třeba půl osmé se nedá skoro projet. Stojí kolona. Takže to se mi velmi líbí. Ale myslím si, že by chtělo skutečně rozumně nějakým způsobem řešit otázky přístupu k množství obyvatelstva. Jestli má Sekyra Group stavět nějakou stovku bytů, docela se toho bojím. A proto si myslím, že na toto musíme být hrozně opatrní, z toho mám docela strach. Stejně tak i diskuze, už jsem s panem Vintiškou o tom trošičku mluvil ohledně té vlečky, která tam vede. Mám strach z toho, že dvoje koleje vedle sebe, proč ta vlečka tam je? Ta je zanesena v plánu, že tam prostě koleje jsou. Ale teď si říkat, že tam bude nějaké nádražíčko do sídliště? Kolem toho se pohybují spousty dětí, jedou si na kole. Mám strach, že bych jezdil přes nějaké další koleje. A další věc, že bych měl ještě větší strach, když jedu třeba

od Globusu a jel na dvoje šraňky, tak se z toho zblázním. Myslím si, že je potřeba nějakým způsobem vyvážit otázku počtu obyvatel a pak hlavně tu dopravu, protože jinak se tady nebude nikomu líbit. Mně se tady líbí kvůli tomuhle a to musím říct, že jo. A jak říkám, před 12 lety jsem nevěděl, že jsou Miškovice a Čakovice. Děkuji.

Pan Jiří Vintiška: Také děkuji. Pan Marada je na řadě.

Pan Miroslav Marada: Já už jsem asi zapomněl, co jsem v té technické chtěl říct. Původně jsem chtěl reagovat na pana Vávru, ale pokusím se. Děkuji samozřejmě za vysvětlení. My z té komunikace, jak je navržena severněji, samozřejmě z ní máme radost. To je výtečný nápad. Samozřejmě pan architekt nás nemusí přesvědčovat, že vždycky jsou nutná motivační a nějaká restriktivní opatření, jinak to nefunguje, ale pokud vím, tak návrh severního diametru měl vést k tomu, jak se píše i v materiálech IPRu, aby odvedl dopravu od Veleně, od Mírovic. Upřímně, mně to přijde špatná výměna, protože když si představím obyvatelstvo Miškovic a na Cukrovarské versus tu expozici množství obyvatel v tom sídlišti z druhé strany Třeboradic plus všechny ty finské stezky atd., co tam jsou, tak si myslím, že bych to prostě pro Veleňáky, Mírováky a ty lidi, co jsou na té hlavní v Čakovicích, toto je pro mě slabá výměna. Hledal bych jiné řešení. Jsem rád, že se našlo.

Pan starosta tak nějak naznačil, že nám to tam IPR jako nakreslil, tu severní komunikaci. To tak prostě není! Já se omlouvám, ale budu na vás zlý. Já od nich vím, že jste tam s nimi jednal vy, a tady se přímo píše, že druhým nejdůležitějším problémem Čakovic je dopravní řešení. Potud souhlasíme. MČ chce zpracovat hlavně severní obchvat, to je tato komunikace. IPR na to reaguje. Zpracovatel, tedy IPR, přehodnotil svůj dosavadní postoj k dopravnímu řešení, oni to nechtěli. Požadavky se mu zdají oprávněné, dobře zdůvodněné. Severní obchvat byl proto částečně zpracován a bude podroben dalšímu zkoumání přes dopravní model.

Dobře, ale jenom chci říct, že to, co je v tom plánu nakreslené, tak se z toho určitě o hodně hůř škrtá. Takže je mně trochu líto, že jste vůbec v tomto smyslu tam vystupoval. Konec o diametru. Já už nechci ani odpověď...

Starosta Alexander Lochman: To já ano ale!

Pan Miroslav Marada: Ještě k tomu rozvoji. Chci tady důrazně říct, že ČMT chce rozvoj, ale jiný rozvoj, než který je založený na rozšiřování zastavitelných ploch bytovou výstavbou. A to neznamena, že nechce, aby tady bydlely jejich děti, ale zároveň si neumím představit, jak ty plochy těm dětem budeme připravovat. Panebože, to je otázka peněz. Nebo tady je nějaký developer, který bude zjišťovat v občance, jestli Dvořáková bydlí v Čakovicích a dostane o půlku levnější pozemek? Takového fakt máme? Nebo to budeme losovat na radnici vždycky na Vánoce? Opravdu nevím, jak tohle zařídit. Podle mě to je velmi iluzorní, že ty plochy budou pro naše děti. Ano, budou i pro naše děti, které budou úspěšné. Takže postavme rozvoj na tom, že děti budou tady mít skvělou školu, skvělé sportovní, kulturní vyžití, budou geniální, vychované, vyvzdělané, vysportované, budou bohaté a budou mít na to koupit si tady pozemek! A když už ty pozemky tady dojdou nad rámec těch ploch, které již teď jsou stavební, ale jsou ještě volné, tak prostě zažádáme o změnu územního plánu a rozšíříme je. Do té doby si nechejme vydechnout, postavme tu infrastrukturu, zlepšujme to – vy tomu říkáte nostalgie, ale to je ta hodnota, proč se sem ti lidé stěhují a proč tady chtějí zůstat a proč litují, že museli za hranice Středočeského kraje. To je právě to, že tady je všechno po ruce a že je to zároveň napůl venkov, že prostě jdu 10 minut pěšky a jsem v zeleni. A to tedy rozhodně neudržíme, tuhle hodnotu, pokud tomu někdo bude říkat pejorativně nostalgie a ještě bude pořád rozšiřovat o další desítky hektarů zastavitelné plochy.

Na tom, co je rozvoj, se asi neshodneme, ale já už nechci odpověď, pojďme hlasovat. Nemá to cenu. Díky.

Pan Jiří Vintiška: Pana starostu nechám odpovědět.

Starosta Alexander Lochman: Pane Marado, mě to strašně potěšilo, ale vy mě neuvěřitelně přeceňujete. Myslíte, že jsem já schopný – ekonom, nejsem ani geograf jako vy – namalovat nějakou komunikaci někde a říct, že to je ta správná? A zhodnotit? (P. Marada: Pak IPR lže.) To já nejsem schopen. Ale jsem schopen se poradit s lidmi a říct, jaký je problém. Definovat ho a říct, máme problém, najděte řešení. Tohle, co je navrženo teď, co schvalujeme, nechejme to. Zbytek je zbytek, pojďme se soustředit na to, co schvalujeme.

A jsem rád, že to, co řekl pan Drlík před chvílkou, představte si, pane Drlíku, že jsme v roce 1999 a neschválíme ty plochy, ve kterých bydlíte dnes, tak prostě tady nebydlíte! Nemáme kvalitního doktora, který možná jednou si otevře tady ordinaci, děláme i lékařský dům, aby naši občané nemuseli jezdit tak daleko. Jenom chci tady ukázat reálně, i prostě co je ten obecný přínos toho, co i dnes rozhodujeme. Já také nebudu příliš zdržovat. Myslím, že máme ještě jednoho přihlášeného.

Pan Jiří Vintiška: Dalším přihlášeným je pan Taghiyev, který je za veřejnost, a teď vidím, hlásí se ještě paní zastupitelka Kubernatová. Paní Heřmánková potom.

Pan Elshad Taghiyev: Dobrý večer, vážení. V podstatě jsem ani neplánoval vystupovat, ale předem se omlouvám možná za trošku nekvalitní češtinu. Jsem původem z ázerbájdžánských hor. Bydlím tu od roku 1991, jsem hrdým občanem České republiky. A pár poznámek, jestli můžu, než přejdu k tomu hlavnímu.

Tady vážení zastupitelé mluvili o tom, že rozvojové plochy, které se dají zastavovat teď, a pokud jsou prázdné, tak asi nikdo je nepotřebuje rozvíjet. Není to pravda. Rozvojové plochy, které jsou dnes v územním plánu, na nich není možné stavět, na nich není ani možné vyřizovat územní rozhodnutí atd. Vysvětlím proč, protože to je takzvané, vy jste to, pane Marado, řekl správně, to je takový odporný výraz a já to zopakuji: pyžamo. Já jsem developerem, ale jsem hrdý, že jsem malým developerem a bydlím většinou nebo pořád v té lokalitě, kde stavím. V Líbeznicích, někdo tady zmiňoval rozvoj Líbeznic, podle mého soudu Líbeznice zrovna procházejí takovým tím správným udržitelným rozvojem, jak se správně říká, protože vždycky před schválením jakékoliv lokality se počítá, na kolik máme čističku, na kolik máme kapacitu školy. Pak se to spočítá celkově suma sumarum v Kč, kolik potřebujeme pro další rozvoj, pak se to rozdělí na počet parcel, počet domů a, vážený magnificente developere, zaplaťte. OK. A tohle je normální přístup.

Teď se vrátím – támhle je napsáno 19 RD modrou cifrou. My jsme postavili dvě ulice – Kotršálova, Špeciánova a Englerova. Mimochodem já tam nebydlím, tam bydlí můj táta a tu lokalitu velice dobře znám, znám téměř každého, kdo tam bydlí. Původně koncepce byla plánována právě v rámci toho platného územního plánu, protože tam dál jde ten oblouk, který stále ale je v tzv. pyžamu. My jsme to stavěli, mám pocit, v roce 2007 nebo 2008 s tím, že ano, po roce 2010 se to plynule změní na plochu rozvojovou. Plánovali jsme tam u potoka vlastně rekreační zónu a hlavně, co si myslím já, že je strašně důležité, a mimochodem já si myslím, že na radnici chodili e-maily i dopisy, budoucí obchvat Prahy – teď je otázka, jestli vznikne a vznikne v těch intencích, jak je namalovaný, mezi tím obchvatem a stávající lokalitou, tahle plocha se má přeměnit na les, a my dokonce máme i ujednání, mám pocit, s radnicí, máme i smlouvu o tom. Teď se to snažíme prosadit samozřejmě v rámci změny. Prostě chci říct, že změny jsou různé. Ano, někdo tady říkal, že někde vzniká nějaký velký ostrůvek, velký ostrov, ale tady tato změna je dotváření architektonického konceptu, o což bych strašně prosil, protože když vzniká něco a plánujete dělat dál a pak vám to někdo přeruší, tak dnes ta lokalita, zvláště ulice Kotršálova, má prostě ráz nedokončenosti. A tam by ani nebyl velký nárůst.

Mimochodem řeknu jednu věc. Také chodím pořád na IPR, také chodím na odbor rozvoje, už mě tam mají takhle po zuby všichni, ale co chci říct? Diskuse o tom, kdy ten plán bude platný. To máte pravdu, mně se také líbí Metropolitní plán, ale mám jednu jedinou obavu. V tom starém on není nepochopitelný, on vypadá jako papoušek, máte pravdu, ale pokud se začínáte do něj ponořovat, tak prostě tam je jasně vidět, k čemu je určen ten či jiný metr čtvereční. Spíš je otázka

sledovat, aby ty změny nebyly nekontrolovatelné. Toto je to hlavní. A teď se zeptám, tedy, pardon, nikdo to asi ještě neví, jakým způsobem vůbec Metropolitní plán se bude měnit? Když jsem tu otázku dal poradci urbanismu, šéfovi IPRu, samotnému panu řediteli, nikdo nebyl schopen odpovědět. Ano, v tom vidím opravdu velký problém. Teď je to báječné. Teď v podstatě Metropolitní plán určuje koncepci tak, že on vymezil lokalitu, ano, je zastavitelná, OK. Co tam bude – podlažnost, mám pocit, tam už mají napsánu, ale co tam bude funkčně, bude určovat MČ. Skvěle, to je to správné, ale MČ v tu chvíli bude pozorovat a sledovat, co, jaký ráz atd. Já s vámi souhlasím. Táhle ten ráz je opravdu takové to venkovské bydlení. Osobně si myslím, ano, to, co vzniklo na konci Čakovic, ty věžáky, paneláky bych to nenazval, i když možná ano, ale věžáky ano. To byla chyba. Ale teď v těchto intencích tam vznikají jenom rodinné domy a to je strašně důležité.

A ještě jedna malá poznámka. Vy jste říkal, snažíme se udržet Čakovice takové, aby naše děti tu bydlely, a zmínil jste, že někdo dokonce chce jet do zahraničí. Do zahraničí bydlet, to už není otázka rozvoje územního plánu, to je otázka politiky a politické atmosféry.

To je ode mě vše. Možná to bylo chaotické. Omlouvám se. Pardon.

Pan Jiří Vintiška: Děkuje. Další přihlášenou je paní Kubernatová.

Paní Michaela Kubernatová: Já bych měla jednu osobní zkušenost, jestli je veřejný zájem stavět domy v Čakovicích. Vyladěné domy, které se staví v Třeboradicích, tak tam během první etapy, která se prodávala v roce 2015-16 na přelomu roku, tak během tří měsíců bylo prodáno 20 domů. Drtivá většina nových obyvatel jsou lidé ze sídliště, takže to není nikdo zdaleka. Možná je tam pár lidí z Letňan. Takže potřeba rodinného bydlení tady je.

A ještě další věc. V celé Praze je teď trend zhušťování výstavby. Vy jste to tady říkali také, že je tady v Čakovicích hodně ploch, které jsou volné a jsou to stavební pozemky. Chtěla bych jenom říct, že třeba když to je v Praze, nevím, dejme tomu Smíchovské nádraží, proč ne, ale mám osobní zkušenost s tím, že třeba v takových Holešovicích se zastavují vnitrobloky a to je katastrofa. Takže určitě bych nerada, aby něco podobného bylo i tady u nás v Čakovicích. Takže proč nestavět rodinné domy, které budou logicky navazovat na stávající výstavbu, nebudou to žádné ostrůvky, žádné satelity, ale budou volně navazovat? Ten zájem tady je. Ti lidé tady opravdu chtějí bydlet a chtějí si koupit rodinný dům.

Pan Jiří Vintiška: Děkuji. Další přihlášenou je paní Heřmánková.

Paní Ivana Heřmánková: Hezký večer, dámy a pánové, já bych především chtěla poděkovat tady za ten materiál, který jsme dostali, protože z mého pohledu je to opravdu výborně zpracované, ty připomínky jsou tam všechny důležité.

Myslím si, že nejsme venkov. Jsme hlavní město Praha a jako takové se asi také musíme chovat. Můj názor je, že těch 350 nebo kolik rodinných domů je naprosto rozumné. Vůbec mě nezajímá, kdo je majitelem těch pozemků, ale bude mě zajímat, pokud se toho dožiji, co tam bude stát, jestli to bude moderní architektura. Myslím si, že naše MČ potřebuje moderní architekturu. Můžeme tady také mít něco, na co se budou lidé jezdit dívat! Vždyť nic takového tady není. Takže z mého pohledu je to naprosto rozumná záležitost, že ty rodinné domy tady plánujeme. A i ten počet myslím, že je hodně rozumný. Děkuji.

Pan Jiří Vintiška: Já také děkuji. Nevidím nikoho dalšího přihlášeného... Paní Arnotová.

Paní Kateřina Arnotová: Já mám tady pořád tu další připomínku, tak nevím, ve kterém okamžiku je to nejvhodnější.

Pan Jiří Vintiška: Teď je ten pravý okamžik, protože už vlastně je potřeba formulovat návrh usnesení. O něm vlastně budeme hlasovat jako o prvním.

Paní Kateřina Arnotová: Takže by to zřejmě byla připomínka číslo 17, kdyby navazovala na to, co nám bylo předloženo. Ta dotčená lokalita má číslo 145/Nové Čakovice. Pozemek je to 1280/20 k.ú. Čakovice a připomínka se nazývá rozšíření městské parkové plochy. V rámci Metropolitního plánu je tam zakreslen takový okruh městské parkové plochy. Nevím, jestli je to tady úplně vidět. Je to takový zelený pás, který se táhne od Kbel do Ďáblic, jestli to říkám dobře, je to tam trochu vidět, který je v jednom místě přerušen, a to je v místě, které je na ulici Schoellerova vlastně naproti Čtyřlístku. Je tam prostě aktuálně taková volná plocha. (Ukazují na projektoru.)

Původně tam MČ plánovala provést výstavbu základní školy. Vypadá to, že základní škola bude stát někde jinde, ale přesto tam ta plocha zůstala jako zastavitelná. My si myslíme, a ta připomínka je v tomto smyslu, že by tato část měla zůstat jako nezastavitelná, to znamená, že by tam nebyla možnost v budoucnu postavit bytový dům, ani žádnou jinou výstavbu. Tato plocha, která by samozřejmě měla projít nějakou úpravou, v současné době je to jenom travnatá plocha, by se stala součástí okruhu městské parkové plochy. Tam ukazuje pan Marada, kde by to navazovala na ten pás.

Já si asi dovolím to přečíst, tak jak je to navrženo, to naše usnesení: MČ požaduje rozšíření plochy nestavebního bloku městská parková plocha zahradní severním směrem tak, aby plocha nestavebního bloku městská parková plocha zahradní pokrývala celou výměru pozemku parc. č. 1280/20 v k.ú. Čakovice.

Pan Jiří Vintiška: Děkuji. Já vás potom poprosím, abyste to dala ještě návrhovému výboru, a hlásil se pan starosta.

Starosta Alexander Lochman: Já přesně vím, o jaký pozemek se jedná. Je to pozemek, který je před kolegou Slavíkem, jestli se nemýlím. To je ten pozemek, který je určen, kde jsme chtěli nebo plánovali jednu pravděpodobnou základní školu. Je to tak?

Paní Kateřina Arnotová: Já jsem to dostatečně specifikovala...

Starosta Alexander Lochman: Dobře. Jenom bych chtěl říct, že já rozhodně pro toto nebudu hlasovat, protože by se jednalo o snížení aktiv pro MČ, protože dnes je to pozemek, který má určitou hodnotu, a rozšiřovat ho do parku prostě je automatické snížení nějakých aktiv a my se musíme chovat jako řádní hospodáři.

Pan Jiří Vintiška: Já si dovolím se také přihlásit do diskuze. Říkal jsem to i paní Arnotové, se kterou jsme o tom hovořili. Já pro to také nebudu hlasovat. Nikoliv proto, že bych byl proti parkům, ale je to proto, že tahle rada zcela jistě s tímto pozemkem už nebude žádným způsobem nakládat. Je to prostor pro to, jak s tím naloží příští rada, která vznikne po volbách. A kdybychom ten pozemek dali ze zastavitelného do nezastavitelného, tak bychom tím zabránili jakémukoliv možnému rozvoji na tom pozemku. A ten rozvoj může být různý – může to být knihovna, může to být cokoliv. Tam může být vedle toho park. (Poznámka paní Heřmánkové.) Výborně, další nápad, který zatím jsem neslyšel, takže paní ředitelka říká další pobočka základní umělecké školy. Může tam být cokoliv.

Nemyslím si, že by bylo dobré to teď zablokovat. Myslím si, že je dobré to nechat na tu příští radu. Když příští rada nebude chtít tam nic stavět a bude tam chtít park, tak tam bude park. To je úplně jednoduché, i když to zůstane v zastavitelném. Zastavitelné nám nezakazuje tam udělat zeleň. Takže z toho důvodu já pro to nebudu hlasovat. Nikoliv proto, že bych byl proti parku, ale protože si myslím, že nemáme blokovat příští operační působení příští rady, které nevyklučuje tohle současné zařazení v Metropolitním plánu pro to, aby tam ten park mohl být. Takže to je můj příspěvek do diskuze.

A ptám se, kdo další se hlásí. Táhle se hlásí pan Střelec.

Pan Martin Střelec: Já jenom technickou. Mám tady před sebou jednacích řád. Předpokládám, že o tom samozřejmě budeme hlasovat, tak jak jste to přečetla, jenom jestli ten název připomínky je jakoby přesně návrh usnesení, tak jak o něm máme hlasovat. Já prostě nedržím teď návrh usnesení. Je to jenom technická věc, kde samozřejmě si můžeme říct, že to budeme hlasovat takhle, mně to je jedno, protože si myslím, že meritum věci je stejné, ale...

Pan Miroslav Marada: Já myslím, že zařadit to vlastně jako CA/17. Takhle jsem to já chápal.

Pan Martin Střelec: Rozumím. Ale návrh usnesení v písemné podobě, tak jak má být podle jednacích řádů, je ten odstavec, který je název připomínky?

Pan Miroslav Marada: My jsme předpokládali, že usnesení budou...

Pan Martin Střelec: Já to předám tedy panu starostovi s tím, že to tak můžeme tedy hlasovat. (Předává písemné znění p. Vintiškovi.)

Pan Jiří Vintiška: Já si to s dovolením vezmu, protože řídím hlasování, takže budu muset – pan starosta se samozřejmě bude vyjadřovat ke svému návrhu předkladu.

Támhle paní vzadu se hlásila, že by chtěla něco říct, nicméně já poprosím, jestli bychom mohli se přihlásit formálně podle jednacích řádů, ať ho úplně zase nedevalvujeme. (Paní se snaží hovořit z místa.) Já vás poprosím, pojdte k mikrofonu prosím.

Paní Radomila Vojtěchová: Já jsem chtěla jenom tady k té připomínce té paní k tomu pozemku. Vy jste nám slibovali, že tam ten park bude. Deset let tam bydlíme a teď se nám tam ještě postaví silnice. To nás už úplně zničilo, protože ten smog, který máme v bytě už teď...

Pan Jiří Vintiška: Můžu vás poprosit, můžete dopředu k pultíku, aby to bylo slyšet do záznamu, do stenoaznamu, protože takhle bohužel ten váš příspěvek vypadne ze stenoaznamu.

Paní Radomila Vojtěchová: Prosím vás, bydlíme u zámeckého parku v té první etapě. Stěhovali jsme se také na předměstí Prahy do klidu. Klid tam možná byl jeden rok. Samozřejmě že jsme věděli, že výstavba bude tam, jak je Čtyřlístek na tom poli. To je samozřejmé. Ale stále jsme čekali, že tam bude park před naším domem, který jsme měli prostě přislíben, s tím jsme se tam stěhovali. Stěhovali jsme se s tím, že můžeme otevřít okna, když bydlíme na předměstí, ale to my dnes vůbec nemůžeme. Momentální výstavba Vyladěných domů, ta nám tam už několik let tak sužuje bydlení, že to je nepředstavitelné. Tam jezdí pochybné nákladní vozy, prostě je to tam hrozné. My jsme důchodci, bydlíme doma, nemůžeme nikam utéct a v podstatě vy tady pořád mluvíte o rodinných domech. A z toho sídliště, to je vám jenom na obtíž! My jsme se tam stěhovali proto, abychom si to bydlení zlepšili, ale my jsme ti to zhoršili. Opravdu! A je nám jenom slibováno – pan místostarosta nám ten park tam sliboval. Hodně dlouho. Rukoudáním, vším.

Pan Jiří Vintiška: Musím říct, že to musím popřít tedy. Jediná věc, kdy se objevil park na tomhle místě, bylo ve studii paní architektky Adély Křížové, která ve studii Třeboradického korza na toto místo nakreslila park. To je pravda. Respektive průchozí cestu s nějakou travnatou plochou. Ale to je jediný dokument, ve kterém se to vyskytlo. Jinak neexistuje žádné usnesení rady, ani nějaké přísliby, e-maily, které by toto potvrdzovaly. Takže já tohle musím rozhodně odmítnout. A rozhodně to neznamena, že jsem proti tomu parku. Jenom říkám fakta. Jediné faktum, které je k této věci, je studie proveditelnosti Třeboradického korza, kdy slečna architektka Adéla Křížová navrhla do tohoto místa propojení zelení. Neříkal bych tomu park, protože to byly cesty bez stromů.

Paní Radomila Vojtěchová: Ani žádné sportoviště, ani knihovna, prostě nic! Teď jste nám tam ještě navrhli tu silnici, která teď doufám, že z toho bude vyškrtuta, ale to už tedy opravdu by bylo k nebydlení! A až to všichni zjistí, tak už ty byty budou neprodejné, že?

Pan Jiří Vintiška: Teď jsme opravdu už mimo proceduru, nicméně my jsme tam nenavrhli žádnou silnici. Navrhl ji tam Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy, který sídlí na Vyšehradské, a jak vidíte, tak tady myslím bude asi většinový názor zastupitelů, možná že všech, že tu silnici nechceme, takže to bude asi dostatečná odpověď na to, jak se k tomu stavíme.

Paní Radomila Vojtěchová: Pan architekt řekl, že prostě je řešení, které je méně konfliktní...

Pan Jiří Vintiška: Ale pan architekt nebude hlasovat.

Paní Radomila Vojtěchová: Tak proč ho nenavrhnout hned? Proč to vedete mezi domy?

Starosta Alexander Lochman: Já vás, madam, s dovolením přeruším. Žádná silnice tam nebude. Teď budeme hlasovat za chvíli, jestli nám umožníte hlasovat, tak my odhlasujeme, že tam tato komunikace nebude.

Pan Jiří Vintiška: Děkuji. Poprosím tedy další, kdo je přihlášen. Nikoho nevidím, takže... Míša ještě. Takže paní Kubernatová.

Paní Michaela Kubernatová: Já mám ještě jednu poznámku. Bydlím na sídlišti 11 let také v první etapě a okolo tohoto pozemku jsme měli hodně nápadů a hodně připomínek a teď poslední, co nás napadlo, tak by se na tomhle pozemku mohlo třeba vybudovat podzemní parkoviště, protože na sídlišti je velký problém s parkováním, a já nevím, třeba dvě patra pod zem a nahoře by klidně mohla být nějaká parková úprava. Ale pokud by se ten pozemek nestal stavebním nebo nastala by tam změna, kterou požaduje ČMT, tak už by se tam nedalo udělat vůbec nic. Toliko za mě.

Pan Jiří Vintiška: Ještě někdo? Ne. Uzavírám diskuzi a pojdme prosím k proceduře hlasování. Nejprve ještě je prostor pro závěrečné slovo, jestli ho využije pan starosta – má možnost jako předkladatel.

Starosta Alexander Lochman: Já myslím, že už se řeklo všechno. Já budu mít v tom posledním návrhu jeden bod, který chci navrhnout, přidat do usnesení, protože při přípravě tohoto materiálu nám utekl, a to je, když se podíváte úplně na konec, to je tzv. bod číslo čtyři, a to jsou doplňující informace, kde my už komentujeme některé plochy, které Metropolitní plán považuje za nezastavěné, a přitom již jsou zastavěné. Stejně jako v nějakých lokalitách – Červený mlýn, tam je všechno popsáno; předpokládám, že jste ten materiál četli, tam se hovoří o plochách, které jsou zastavitelné, a je to naprostý nesmysl. Takže bych rád přidal v rámci návrhu usnesení bod číslo 17, který zní takto: (Námítky, že 17 navrhovala paní Arnotová.) Řekněme další bod tedy. Uvidíme, jestli se schválí bod paní Arnotové. Buď to bude 17, anebo 18. To nechám na pořadí a bude znít takto: Schvaluje doplňující informace pod bodem číslo 4 tohoto dokumentu.

Pan Jiří Vintiška: Máme tu dva protinávhrhy k návrhu souboru 16 usnesení, který máte před sebou. Teď přemýšlím, že to vlastně nejsou protinávhrhy. Tohle jsou prostě další návrhy usnesení, kterým potom pořadí připomínek dáme tak, jak budou. To znamená, asi bych navrhoval hlasovat od jedničky. Technická?

Starosta Alexander Lochman: Uděláme technickou. Tady kolegyně potřebuje na záchod urgentně.

Pan Jiří Vintiška: Dobrá. V tom případě navrhuji pět minut přestávku. Je 21.10, ve 21.15 hodin prosím bude hlasování. Kdo tu nebude, bude mít smůlu. Děkuji.

(Přestávka.)

(Po přestávce.)

Pan Jiří Vintiška: Kolegyně, kolegové, poprosím na místa. Je 21.15 hodin. Dáme ještě šanci přijít kolegům. Jsme tu tři a čtvrt hodiny. Poprosím, jestli můžete někdo dojít pro zbytek koalice, která nám tady chybí nedisciplinovaně. Děkuji. (Krátké čekání na příchod zbývajících zastupitelů.) Výborně.

Přistoupíme k hlasování a budeme hlasovat o návrzích, tak jak jsou předloženy v návrzích usnesení. Já si je tady s dovolením budu opisovat. Takže první usnesení, které navrhuje k bodu číslo sedm, to znamená, že Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/1 – Severní obchvat Třeboradic, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení. Přílohou tohoto usnesení je ten velký materiál, který máte k dispozici, to znamená, v tomto případě kapitola, která hovoří o této připomínce celá, včetně těch třech obrázků. Já to samozřejmě nebudu opakovat, to se týká všech těch 16 připomínek, které jsou tady udělané. V případě, že bychom schválili potom tu, co má paní Arnotová, tak by se ve stejné metodice zítra dopracovala, resp. tady je textace a doložily by se k tomu ty tři obrázky.

Paní Arnotová?

Paní Kateřina Arnotová: Já jsem byla jenom upozorněna, že my tam nemáme nadepsáno „zásadní připomínka“, tak bych to chtěla tam opravit.

Pan Jiří Vintiška: Ano. Bude to samozřejmě také zásadní připomínka, aby to tak bylo zpracováno. Takže prosím, kdo je prosím pro CA1? Dvacet. To znamená pro formu, kdo se zdržel? (Nikdo.) Kdo je proti? Nikdo. Takže nám součet sedí.

Druhé usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/2 – Změna trasování komunikace "Jižní obchvat Čakovice", jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? Opět 20. Já vám děkuji. Nikdo se nezdržel a nikdo není proti.

Třetí usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/3 – Severní obchvat Červeného mlýna, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? Všichni jsme pro. Nikdo se nezdržel, nikdo není proti. Děkuji.

Čtvrté usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/4 – Odstranění návrhu nového silničního spojení mezi Novými Čakovici/Třeboradicemi a Mírovicemi, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro tento návrh usnesení? Opět je nás všech 20 pro. To znamená, nikdo z nás není proti, nikdo se nezdržel.

Páté usnesení k bodu číslo 7: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/5 – Železniční zastávka Praha-Čakovice Zámecký park, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? 17 pro. Kdo je proti? Jeden proti. A kdo se zdržel? (3) Takže nám nesedí hlasování, protože to jsme 21. Takže opakujeme hlasování k tomuto návrhu usnesení, to znamená, opakují CA/5 – železniční zastávka Třeboradice. (Správně Zámecký park.) Kdo je prosím pro? 16 zastupitelů a zastupitelek. (Z pléna – Zámecký park.) Zámecký park, ano. Železniční zastávka

Zámecký park – bod číslo 5. (K panu Drlíkovi.) Bylo to v pořádku z vašeho pohledu, takže jste nehlasoval správně pro. (Ano.) Dobře. Takže 16 pro. Říkám správně 16 pro? (Ano.) Kdo je proti? Jeden je proti. A kdo se zdržel? 3 se zdrželi. To znamená, součet nám dává 20. Je to v pořádku. Usnesení bylo schváleno.

Šesté usnesení k bodu číslo 7: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/6 – P+R parkoviště u železniční zastávky Praha-Třeboradice, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? Vidím všechny hlasy – 20. To znamená, nikdo není proti a nikdo se nezdržel.

Sedmé usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/7 – Prodloužení trasy metra linky C do Čakovic, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? Opět 20 zastupitelek a zastupitelů, usnesení bylo schváleno. Nikdo nebyl proti a nikdo se nezdržel.

Osmé usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/8 – Rezerva pro VRT – Miškovice – Kbely, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? Opět vidím všechny ruce nahoře, to znamená 20 zastupitelek a zastupitelů je pro. Nikdo není proti a nikdo se nezdržel.

Deváté usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/9 – Rezerva pro VRT – Ďáblice – Červený mlýn, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? Celkem 20 zastupitelek a zastupitelů je pro. Nikdo není proti, nikdo se nezdržel.

Desáté usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/10 – Změna vedení VVN z nadzemního na podzemní, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? Opět 20 hlasů pro. Nikdo není proti a nikdo se nezdržel.

Jedenácté usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/11 – Odstranění plochy pro recyklaci odpadu, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? 20 zastupitelek a zastupitelů. Nikdo není proti a nikdo se nezdržel. Usnesení bylo schváleno.

Dvanáctý návrh usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/12 – Zabránění rozvoje izolovaných ploch zastavěných území, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? Opět 20. Nikdo není proti, nikdo se nezdržel. Usnesení bylo schváleno.

Třinácté usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/13 – Rozvoj (rozšíření) lokality 234 / Miškovice, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? 14 zastupitelek a zastupitelů je pro. Kdo je prosím proti? Nikdo není proti. Kdo se zdržel? 6 zastupitelek a zastupitelů se zdrželo, takže usnesení bylo schváleno.

Čtrnácté usnesení v rámci bodu sedm: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/14 – Rozvoj (rozšíření) lokality 233/Čakovice, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? (Paní tajemnice: Zase 14.) Ne, ne vidím méně rukou. (12) Já myslím, že 11. Opakuji, kdo je prosím pro ještě jednou? Já vidím jedenáct, jestli vidím dobře. Vidím 11 hlasů. Kdo je prosím proti? Proti vidím 8. Kdo se zdržel prosím? Jeden se zdržel. Výborně, máme 20 hlasů. Usnesení bylo schváleno těsnou 11člennou většinou.

Patnácté usnesení k bodu číslo sedm: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/15 – Rozvoj (rozšíření) lokality 235/Třeboradice, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? 13 hlasů vidím. Kdo je proti? Nikdo není proti. A kdo se zdržel? 7. Takže 13 a 7 je 20. Usnesení bylo schváleno 13 hlasy.

Šestnácté usnesení: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem: CA/16 – Rozvoj (rozšíření) lokality 403/Červený mlýn, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení.

Kdo je prosím pro? Tady to vypadá, jestli dobře vidím, 19. Kdo je prosím proti? Nikdo. A kdo se zdržel? Jeden se zdržel. Takže 19 hlasy bylo tohle usnesení schváleno.

Pak tu máme sedmnáctý návrh usnesení, který předložila paní Arnotová, a to tedy bude znít: Zastupitelstvo MČ schvaluje zásadní připomínku k návrhu Metropolitního plánu s číslem a názvem, tady navrhuji název CA/17 – Rozšíření městské parkové plochy, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení. Souhlasíte s tímhle návrhem usnesení? (Ano.)

Dobře. Kdo je prosím pro toto usnesení? 6 zastupitelek a zastupitelů je pro návrh usnesení. Kdo je proti tomu návrhu? 2 zastupitelky jsou proti návrhu. A kdo se zdržel? 12 zastupitelů se zdrželo. Sedí nám počet? (Ano.) Je to dobře. Takže usnesení nebylo schváleno.

A tudíž tedy osmnáctý návrh usnesení, případně sedmnácté potenciálně schválené, pokud ho schválíme. Tady jenom se omlouvám, musíme zformulovat usnesení. V textu toho dokumentu se hovoří o tom, že se nejedná o připomínku, že to jsou pouze doporučující informace. To znamená, já bych navrhoval, aby ten text už nezněl jako zásadní připomínka, ale abychom schválili doplňující informaci. To znamená: Zastupitelstvo MČ schvaluje doplňující informaci, která je uvedena pod bodem číslo čtyři v příloze tohoto usnesení. (Poznámka p. Chytila.) Rozumím. Tady pan Mgr. Chytil říká, aby tam bylo ještě k návrhu Metropolitního plánu. To znamená, teď asi si to napíšeme, protože už jsem trochu zmatený. Takže schvaluje doplňující informaci k návrhu Metropolitního plánu, já to ještě celé přečtu, která je uvedena pod bodem číslo čtyři, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení. Takže já to usnesení celé přečtu:

Zastupitelstvo MČ schvaluje doplňující informaci k návrhu Metropolitního plánu, která je uvedena pod bodem číslo čtyři nebo v kapitole číslo čtyři, přesněji bych asi uvedl, protože tamto jsou kapitoly, která je uvedena v kapitole číslo čtyři, jejíž zdůvodnění je popsáno v příloze tohoto usnesení. Já myslím, že to je česky, že to dává smysl. Je to srozumitelné, o čem hlasujeme? Chce to někdo ještě jednou přečíst? Je to jasné? (Ano.) Je to ta kapitola čtyři.

Kdo je prosím pro? 15 hlasů vidím. Kdo je prosím proti? 5 proti. Kdo se zdržel? Nikdo. Dobrá. Takže 15 hlasy bylo tohle usnesení schváleno a tím pádem jsme vyčerpali pořad bodu číslo sedm.

A můžeme přejít k bodu číslo

8. Interpelace

A já předávám řízení schůze.

Starosta Alexander Lochman: Já děkuji za výborné řízení, Jirko, a přistoupíme k bodu číslo osm a to jsou interpelace. Nikdo se nehlásí, tak přistoupíme k bodu číslo

9. Závěr

Vážené dámy, vážení pánové, vážení zastupitelé, chtěl bych vám poděkovat za plodnou diskusi, za výbornou spolupráci, a že jste se zúčastnili, byť v těchto letních dnech je to náročné. Přeji vám krásnou dovolenou, jeďte v bezpečí a přijedte zase do Čakovic v bezpečí. Děkuji a hezký večer.

Zapsal: Ing. Dibelka